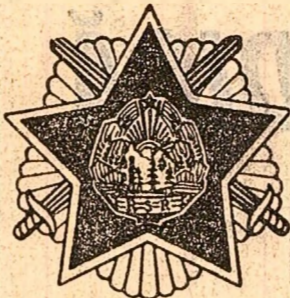




Știința



ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7920

Miercuri 18 decembrie 1968

8 PAGINI — 40 BANI

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român

În zilele de 16 și 17 decembrie a.c. au avut loc lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. La lucrări au participat ca invitați membrii Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, conducători ai instituțiilor centrale de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, ai Frontului Unității Socialiste, ai consilierilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, membrii Colegiului Central de partid, șefi ai secțiilor C.C. al P.C.R., prim-secretari ai comitetelor județene de partid, prim-vicepreședinți ai consiliilor populare județene, redactori șefi ai presei centrale.

Plenara a dezbătut proiectul planului de stat de dezvoltare a economiei naționale și proiectul bugetului de stat al Republicii Socialiste România pe anul 1969.

La dezbateri au luat cuvântul tovarășii Dumitru Balala, Virgil Cazacu, Iosif Uglar, Miu Dobrescu, Ion Turcu, Aurel Duca, Ștefan Boboș, Constantin Scarlat, Mihai Telescu, Crișan Adalbert, Vasile Malinschi, Gheorghe Blaj, Nicolae Tăbircă, Ilie Făsuș, Trofin Simedrea, Con-

stantin Pîrvulescu, Petre Ionescu, Gheorghe Vasilihi, Nicolae Vereș, Alexandru Boabă, Moga Ioachim, Nicolae Murguleț, Mihai Marinescu, Gheorghe Pană.

În încheierea dezbaterilor a vorbit tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Apreciind că prevederile celor două proiecte supuse dezbaterilor corespund liniilor directoare și sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a Partidului Comunist Român, cerințelor dezvoltării în ritm susținut a economiei noastre naționale, ridicării în continuare a nivelului de trai al oamenilor muncii, Plenara le-a aprobat în unanimitate și a hotărât să fie supuse spre legiferare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Plenara a examinat cererile tovarășilor Alexandru Birlădeanu, Petre Borilă și Alexandru Moghioroș, care au solicitat Comitetului Central să fie eliberați din funcțiile de conducere ce implică activitate permanentă, deoarece starea sănătății nu le îngăduie să mai depună o asemenea activitate.

Plenara a dat o înaltă apreciere contri-

buției aduse de tovarășii Alexandru Birlădeanu, Petre Borilă și Alexandru Moghioroș la activitatea revoluționară din țara noastră, la elaborarea și înlăturarea politicii interne și externe a partidului și statului. În același timp, satisfăcând cererile respective, Plenara a hotărât eliberarea, în vederea pensionării lor, a tovarășului Alexandru Birlădeanu din Comitetul Executiv și Preziuliu Permanent, a tovarășului Petre Borilă din Comitetul Executiv și a tovarășului Alexandru Moghioroș din Comitetul Executiv și din funcția de secretar al C.C. al P.C.R.

Tovarășii Alexandru Birlădeanu, Petre Borilă și Alexandru Moghioroș au mulțumit Comitetului Central pentru încrederea ce le-a fost acordată în funcțiile pe care le-au îndeplinit și au asigurat că își vor da și în viitor, în limita posibilităților, aportul la activitatea partidului, la realizarea liniei sale politice.

Plenara a ales în unanimitate pe tovarășii Petre Lupu, Manea Mănescu și Gheorghe Stoica, ca membri ai Comitetului Executiv și pe tovarășul Dumitru Popescu ca secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Peisajul cutezantei

Întind în aria satului prin poarta vestică, dinspre Marghița, nimic nu dezvoltă o nouă și spectaculoasă biogeoecologie a locurilor. Casele cu pereții lor de culoare scroscită se organizează după ritmul obișnuit al liniei drepte într-o vegetație abundanță și nedisciplinată, porțile se sprind în ziduri — echilibru statornic, temeturi sudate de vreme. Te surprinde, mai bine zis te răpește plăcut, doar alternanța de culoare; prin ea omul și Suplacul bihorean își prezintă noile mutații din viața lor — cea a primăverii, a cărămizii proaspăt zidită, albul intens ori cenușii lăunii și alba, descolorată de mîinii vremii, sfîrșimată, atun-gată din geometria cotidiană a satului, vînată; două fețe care desăfoară pe o sinusoidă jucăușă vîntele zidurilor lor. Și domină culorile tinere ale celor peste 500 de case din ultimul deceniu. Dar metamorfozele, esențiale le-aș spune, în existența comunei nu acceptă să fie înregistrate într-un singur zăgar, se camuflează între ne-reți și geamuri luminoase. Născocirile de odinioară se întilnesc de data aceasta cu un element nou care nu le refuză nici, mai degrabă, le luminează sensul. Este vorba de sutele de aparate de radio și televizoare, sutele de biciclete și moto-ciclete, cifre care plîsnească, mai adînc decît curîntul în sine, despre milionarii din Suplacul de Barcău.

— Și totuși ceea ce am spus despre acești oameni este prea puțin. Pece peștii în această zonă indizibilă ochiului nu se reduce la decorul interior; sint schimbări ce aparțin în primul rînd constinței, sint schimbări ce le-a rădă, această putere magică întemeiată în sufletul lor — demnitatea — care îi face în continuare să se certe cu ei înșiși, să se depășească de la o zi la alta. Pentru a înțelege acest unghi care le schimbă destinele o dată cu cel al satului, trebuie să rămîi între peșturile cu cuvintele noi care s-au orînduit în limbul lor, neologisme și noțiuni care implică noi valori în lumea sa-tului contemporan.

Dar în geografia acestor locuri satul rămîne un fragment doar, o secvență în care accentele urbane sint de esență. Vorbesc despre satul cooperativilor din Suplacul de Ion IUGA

(Continuare în pag. a VII-a)

Un jubileu al învățămîntului economic superior

de prof. dr. docent Marin LUPU
rectorul Academiei de Studii Economice-București

S-a scurs o jumătate de veac de cînd, în decembrie 1918, viața economică românească înregistrează prima promoție de economiști cu studii superioare la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București. Evenimentul fusese pregătit prin întreaga evoluție a vieții economice și spirituale a țării.

Învățămîntul economic superior în România are o bogată tradiție. S-au înscris ca momente memorabile în această privință vestita lecție introductivă a lui Ion Ghica la cursul de economie politică, ținută în 1843 la Academia Mihăileană din Iași; cursul de economie rurală predat în 1857 de Ion Ionescu de la Brad, cursul de economie agrară predat în 1861 de P. S. Aurelian. Un aport deosebit pe terenul disciplinelor economice au adus de asemenea personalități proeminente ale timpului ca N. Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, Dionisie Pop Marțian, C. Dobrogeanu-Gherea, Al. D. Xenopol și alți intelectuali înaintați, care au militat pentru un învățămînt economic corespunzător nevoilor țării.

Desigur, structura învățămîntului economic, conținutul său — ca, de altfel, al întregului învățămînt din perioada regimului burghezo-moșteresc din țara noastră — nu s-au putut sustrage amprentei puse de concepția de viață a burgheziei, interesele de clasă ale acesteia, consecințele care rezultau din aceasta. Pe de altă parte, organizarea sa ridică greutăți mari în calea studenților provenienți din rîndul muncitorilor și țărănilor, provocate de taxele școlare mari,

numărul extrem de redus de cămine și cantine, ceea ce făcea ca a proporția fililor de oameni ai muncii care absolveau anul studiilor să fie destul de mică. De asemenea, însăși slaba dezvoltare economică a țării făcea ca numărul celor care își găseau un loc în producție să fie destul de redus. Cu toate aceste răcirii, care-și aveau, de fapt, originea în baza economică a societății capitaliste, învățămîntul economic superior a reușit să pregătească până la Elberare peste 6.000 de absolvenți, dintre care un număr însemnat lucrează în economia socialistă.

După 23 August 1944 s-au creat condiții și pentru așezarea învățămîntului economic pe baze științifice, s-au fundamentat premisele unor schimbări esențiale atât în structura, cât mai ales în conținutul, în concepția de bază a organizării acestui învățămînt. Planurile de învățămînt, programele de studii, procesul însuși de învățămînt

(Continuare în pag. a IV-a)

Folosim la maximum resursele de sporire a producției industriale?

În ultimii ani, în județul Neamț, s-au construit numeroase obiective și capacități noi de producție, utilizându-se un volum însemnat de investiții. Numai în perioada 1965-1968, valoarea fondurilor fixe a crescut cu 21,6 la sută. Dar, concomitent cu sporirea cantitativă a fondurilor fixe s-a întărit și preocuparea organelor și organizațiilor de partid și a conducătorilor de întreprinderi pentru utilizarea cât mai eficientă a capacităților de producție existente. Semnificativ este faptul că acum, la sfîrșitul anului, din valoarea fondurilor fixe existente în unitățile economice ale județului, doar 1,4 la sută sînt inactive.

Datele referitoare la evoluția utilizării noilor obiective industriale și a capacităților de producție evidențiază în mod convingător grija pentru fructificarea investițiilor statului, iar rezultatele obținute se desprind cu pregnanță din dinamica producției globale. În 1965, la 1.000 lei fonduri fixe revenea o producție globală de 816 lei, iar anul acesta valoarea ei a crescut la 1.039 lei. Rolul principal în acest domeniu l-a avut creșterea indicilor de utilizare intensivă și extensivă a mijloacelor tehnice. La Uzina de țevi Roman, de exemplu, prin mărirea indicelui extensiv de utilizare a laminorului de 16 toli — cu aproape 5 la sută — s-a obținut un spor anual de producție de circa 14 mil tone țevi, depășindu-se astfel substanțial capacitatea proiectată. Și la Uzina de fibre și fibre sintetice Săvinești — secția fibre melană — tot pe calea mării indicelui de utilizare intensivă s-a realizat, anul acesta, un spor de producție zilnică de 1,63 tone față de anul trecut, ceea ce a permis depășirea capacității proiectate cu 353 tone. Rezultate pozitive s-au obținut și în economia forestieră, unde prin mecanizarea unor operațiuni tehnologice, de pildă, la întreprinderea forestieră Tirgu Neamț, indicele de utilizare intensivă a crescut pe oră cu aproape 20 la sută în ultimii trei ani.

Cum este ușor de înțeles, o eficiență ridicată a avut-o și folosirea mai judicioasă a suprafețelor construite, prin reorganizarea fluxurilor tehnologice proiectate și adoptarea de soluții proprii, perfecționate. La întreprinderea mecanică din Piatra Neamț, de pildă, s-au amplasat în flux continuu operațiunile de sudare a tronșoarelor instalațiilor de irigații prin aspersiune — utilizându-se mașinile și utilajele prevăzute de proiect, dar care au fost dotate cu dispozitive mecanice,

ing. Ioan ANGELESCU
secretar al Comitetului județean Neamț al P.C.R.

semiautomate — ceea ce a determinat ca producția la aceste sortimente să crească cu 41 la sută în acest an. La Uzina de fibre și fibre sintetice Săvinești, în urma montării instalațiilor de polimerizare cord și a unor mașini textile în spațiile existente, s-a economisit un volum de investiții de peste 22 milioane lei. Toate aceste măsuri au asigurat ca, pe ansamblul județului, nivelul actual al producției globale industriale să se ridice la cifrele ce tre-

buan realizate — corespunzător prevederilor planului cincinal — în anul 1969.

La inițierea măsurilor amintite, comisia economică județeană de partid a antrenat un număr însemnat de ingineri, economiști și specialiști, îndrumându-i spre elaborarea unor studii privind utilizarea eficientă a capacităților și suprafețelor de producție. S-a urmărit, în mod deosebit, determinarea variantei optime de creștere a producției, care să asigure obținerea unor indici superiori în folosirea mijloacelor tehnice, acoperirea disponibilităților pentru executarea unor colaborări cu alte întreprinderi, introducerea în circuitul economic

(Continuare în pag. a III-a)

PAG. A V-A

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

• „La rece” despre căldura umană • „Cel care vrea să nu supere pe nimeni” • Dincolo de banca acuzațiilor • Aranjamentul...

PAG. A VI-A

Societatea în fața „EXPLOZIEI INFORMAȚIONALE”

DREPTUL ca intruchipare a ideii de disciplină socială

opinii dr. Dumitru I. MAZILU

Jus adque Justitia trebuie să constituie temelia tuturor soluțiilor noastre — sustinea Papinian cu aproape două milenii în urmă. Drept și dreptate, prin drept spre dreptate; astfel, trebuie să se menșure în toate împrejurările concrete dreptul trebuind să călăuzească rezolvarea corectă a tuturor cauzelor, să fie măsura celui mai înalt grad de justiție a raporturilor umane — afirma marelui gânditor și patriot Nicolae Bălcescu. Legea — instrument de promovare a ordinii de drept — este o formă sintetică de exprimare a idealului de disciplină socială, de corectitudine în viața umană concretă, este trăsătura de superioritate a omului față de celelalte vietoitoare, este posibilitatea pe care găndirea sa în continuă mișcare și căutare a găsit-o pentru „a da — așa cum preciza Mihail Kogălniceanu — o mai bună rînduială tuturor lucrurilor”. Prin drept — ca o totalitate a legilor emise într-o etapă sau alta — forțele cele mai avansate ale umanității au tîns întotdeauna să obțină o rînduială mai dreaptă a societății.

Socialismul cuprinde potențial toate premisele de echitate și justiție în conținutul și în formele de realizare a dreptului. Acest instrument de o mare eficacitate în dezvoltarea socială devine o realitate concretă în cadrul democrației de organizare și înlăturare a injustițiilor noastre. În socialism, echitatea și justiția înțelegându-se mai înțeles abstracte, idealuri către care oamenii tind, dar nu le pot atinge; ele intră în viața cotidiană a tuturor cetățenilor, iar această realitate este un criteriu esențial care îi deosebește de alte orînduirii sociale, dînd noi dimensiuni umanismului profund al relațiilor prezente și viitoare dintre noi toți. Niciodată legea, dreptul, ca un mînușchi al normelor statornicite în zilele noastre, nu s-au propus altă scopuri decît dreptăți orînduire a lucrurilor, corecția rezolvare a tuturor diferendelor ivite între oameni, excluderea inechităților, împărțirea dreptății și justiției. Nicînd mai mult ca astăzi, cunoscuta formulă romană „ut colui să fie pe-

deapsa unde este vina” nu a avut condiții mai bune de aplicare. Pentru că raportul stat-cetățean, societate-individ a fost purificat de toate reziduurile. Și dacă poporul — sub steagul partidului — a făcut din echitate și justiție un program de luptă, singura modalitate de reglementare a raporturilor umane, de ce dreptul n-ar trebui să înscrie, în definiția sa, aceste cerințe supreme ale realității zilelor noastre? Să folosim deci și această cale pentru a-i face pe toți să înțeleagă — și în primul rînd pe oamenii de lege, mai ales pe cei chemați să o interpreteze și să o aplice — că dreptul are, în conținutul său, ca cel mai esențial element component, împărțirea dreptății, înlăturarea injustițiilor.

(Continuare în pag. a II-a)

După publicarea planului Mansholt

REAȚII LA PARIS, ROMA, BONN

Prezentat la recenta sesiune de la Bruxelles a Pieței comune cu intenția de a atenua contradicțiile dintre „cei șase” generate de dificultățile „armonizării” intereselor lor agricole, planul Mansholt a stîrnit multiple și furtunoase reacții în capitalele țărilor interesate. Într-adevăr, deosebit de ambițios prin propozițiile sale, planul prevede reducerea masivă în decurs de 10 ani (1970—1980) a populației agricole (care ar urma să se înjumătățească de la 10 milioane la 5 milioane), a suprafețelor cultivate (care vor trebui să scadă cu 5 milioane ha), precum și constituirea de mari unități agricole de tip capitalist, ceea ce presupune, neapărat, lichidarea a cîtorva milioane de mici ferme existente în momentul de față.

Politica comunitară a „Europei verzi” poartă în mod inevitabil pecetea unor contradicții greu de împăcat, urmare directă a „întegrării” agricole. Aceste țări membre ale Pieței comune, care sînt producătoare de mărfuri agricole, doresc să le vîndă pe piața C.E.E.

(Continuare în pag. a VII-a)

Telegramă

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

În numele popoarelor Iugoslaviei, al Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia și în numele meu personal, vă adresez dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și poporului român mulțumiri cordiale pentru felicitările transmise cu ocazia sărbătorii naționale. Împărtășesc convingerea dumneavoastră că relațiile de prietenie și colaborare multilaterală dintre țările și partidele noastre vor continua să se dezvolte în interesul popoarelor noastre, al cauzei socialismului și păcii în lume.

Folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră personal, Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și poporului frate român cele mai bune urări de fericire și noi succese în construirea socialismului.

IOSIP BROZ TITO

O constelație feminină în paginile

ALMANAHULUI „ȘCINTEIA” 1969

Julie Christie, Irina Petrescu, Francine Dumas, Magdalena Filipaș, Kalinka, Zofia Posmysz, Sidonia Drăgușanu, Catherine Valabregue, Monika Nordin, Georgeta Horodincă, Helvi Sipilä, Zoe Dumitrescu-Bușu-lunga, Mary Hornaday, Adèle Hauwel, Gabriela Melinescu, Maria Manoliu-Manea, Yvonne Freier, Ana Popescu, Nevenka Petrici, Marieta Nicolae

Răspund la ancheta:

• Ce se înțelege azi prin „emancipare feminină”? • Ce prejudecăți vi se par mai persistente între bărbați? • Ce noutăți aduce viața modernă în condiția femeii? • Femeia în profesie și în familie: „tabu”-uri care cad și „tabu”-uri care rămîn. • O întrebare incomodă: ați putea primi dispoziții de la un șof-femeie? • Drumuri noi în afirmarea spiritualității și frumuseții feminine.



CE CÎȘTIGĂ ȘI CE PIERDE FEMEIA MODERNĂ

ÎN CURÎND APARE

pagina economică

DE LA UN TRIMESTRU LA ALTUL — TERMENE FANTOMATICE PENTRU MICILE INVESTIȚII

Pe lista investițiilor productive din acest an ale județului Prahova figurează, în prim plan, obiective grandioase, de mare însemnătate industrială — printre care Rafinăria Brazi sau Combinatul petrochimic din Ploiești. Există însă și un număr mare de obiective mici (ele reprezintă circa 50 la sută din santerele deschise), dar care înmărmătesc de însemnătate lor nominală în dezvoltarea economiei județului și în îndeplinirea sarcinilor din planul de stat treburile realizate cu aceeași înaltă conștiință. Teoria, așa sunt lucrurile și toți factorii responsabili din cadrul sunt de părere că investițiile mici nu trebuie privite ca o „cenușăscă”. În practică, însă, vorbele și intențiile nu sunt acoperite. Dacă pe santerele mari, înținuți permanență sub observație, treburile merg multumitor, la investițiile mici se remarcă serioase rămânări în urmă. La ora actuală, din 100 beneficiari, circa 50 au realizat sub procentul de 75 la sută din prevederile planului anual, cu toate că majoritatea investițiilor au o valoare ce nu depășește 10 milioane lei fiecare. Ca urmare, ca și în anii trecuți, lucrările pe santerele mici au fost neglijate, unele din ele aflându-se în real pericool de a nu fi terminate până la sfârșitul trimestrului IV din anul curent.

Unul din beneficiarii principali al acestor mici lucrări de investiții, ing. Gerhart Stürm, de la Institutul petrochimic Ploiești, ne-a spus o deschiș: — Nu putem să dăm vina pe constructori. De această dată S.C.M. Brazi și-a făcut treburile în realizarea acestor lucrări se datorează în întregime nouă, beneficiarilor și în special forului tutelar. Documentația s-a predat constructorului prin deosebită atenție și în timp util. De ce? IPROCHIM București, proiectantul lucrărilor, la începutul acestui an a înaintat spre aprobare ministerului tutelar proiectul lucrărilor: stația pilot de mecanică și alte obiective. Ministerul nu a fost de acord cu valoarea investiției și a cerut restructurarea proiectului. S-a prezentat un alt proiect, dar nu a fost aprobat. În fine, nu a fost admis și s-a indicat să se facă altul. Așa s-a ajuns să contractăm abia în septembrie lucrarea, gândindu-ne astăzi în situația precară de a nu termina ceea ce ne-am propus și de a nu ști când anume să putem da în funcțiune stația pilot.

— Dar, în calitate de beneficiar, dv. nu ați cerut sprințul conducerii ministerului?

— L-am cerut, însă fără rezultat. Ministerul tutelar a tărgănat soluționarea problemei.

O situație similară a năsu înfișțat și directorul de la I.R.V.A. Ploiești — tov. Ion Tăbărcă. Această întreprindere, la cererea direcției tutelare, a pregătit încă din august 1967 documentația pentru construcția unor depozite de rezorți. La sfârșitul anului, însă, forul de rezorți s-a răzgândit și a comunicat întreprinderii că nu-i mai repartizează nici un leu investiție. După îndelungi tratative, s-a hotărât totuși ca, în ianuarie a.c., să i se atribuie întreprinderii o sumă înfimă de bani, numai pentru „așăgărea” lucrării în planul de investiții. Nu numai că s-au nesocotit normele în vigoare, care comitat de la practică, dar — în pofida oricărei rațiuni economice — s-a dezlăntat o „furtună” de formalități greoaie, birocratice, contractându-se lucrarea cu mare întârziere. Acum în luna decembrie nu s-au alocat decât 30.000 lei. Ce putem face cu această înfimă sumă? Abia de curind am primit 250.000 lei și ni s-a ordonat să terminăm lucrarea. Dar cum, bătând din palme?..

Se afirma, mai înainte, că I.S.C.M. Brazi este un constructor serios, că nu admite nici un neajuns care ar influența realizarea planului la micile investiții. De la organele Băncii de Investiții am aflat, însă, că Fabrica de nucaș Scăeni nu și-a îndeplinit până acum planul de construcții-montaj la aceste mici lucrări decât în proporție înfimă, tocmai din cauză că șantierul 3 construit al I.S.C.M. Brazi a început execuția la dezvoltarea unor capacități de producție cu o întârziere de 3 luni. Conducerea I.S.C.M. Brazi n-a dat importanță acestui obiectiv și grav este că nimeni nu l-a făcut vreun reproș. Asemenea „treceri cu vederea” ale neajunsurilor nu sînt de natură să înclădească atitudinea de ignorare a micilor lucrări de investiții.

Adeseori, chiar și furnizorii de utilaje ocolesc comenzile de agregate și instalații destinate acestor investiții de valori mai reduse. În practică, ei

nu vor să le contracteze și dacă totuși fac acest lucru fixează îndeobște termene de livrare în trimestrul IV. E un fapt de a zice trimestrul IV, căci de fapt acest termen înseamnă 31 decembrie. De aceea și lista investițiilor rămase în urmă la lucrările de montaj este lungă. Institutul de proiectări foraj-extracție pentru o bună parte din utilajele tehnologice n-a primit nici măcar repartiție, iar pentru altele n-a găsit furnizori. Căzul nu este singular, fiindcă întreprinderile de industrializare — cărni Ploiești, Moara Prahova, Trăstul de panificație, „Flacăra” și alte unități se află într-o situație asemănătoare, urmînd să primească ceva utilaje în ultimele zile ale acestui an.

— Este o situație care nu mai poate fi tolerată, opina ing. Aurel Diaconu, activist al Comitetului județean Prahova al P.C.R. Acest fantomatic „termen de livrare în trimestrul X” trebuie înlocuit cu precizări clare, care să specifice luna, chiar și ziua primirii utilajelor pe șantier. În cazul încălcării îndatoririlor să se aplice furnizorilor sancțiuni exemplare — de care să nu fie scutiți nici unii funcționari ai ministerelor care tratează cu indiferență problema micilor investiții.

Unii beneficiari depun mari eforturi pentru a se descurca în „letele” imperfecțiilor contractuale, pentru a evita oricând deficiența în mersul investițiilor neamurte. Dar cum sînt finalizate aceste eforturi? În ultima vreme, Comitetul județean Prahova al P.C.R. a analizat de mai multe ori stadiul realizării investițiilor mici. La sfârșitul lunii iulie a.c. a avut loc chiar o ședință de birou unde s-au dezbătut aceste probleme și

s-au prevăzută măsuri concrete. Dar, fie că acestea n-au fost aplicate cu consecvență, fie că ele n-au mers la „fină”, fapt este că ulterior numărul obiectivelor cu grave rezanțe față de plan a crescut de la 42 la data de 30 iunie a.c., la 51 — la începutul lunii decembrie. Se vede clar că nu numai analizele sînt necesare pentru a redresa situația precară a acestor investiții ci, în primul rînd, intervențiile energice la fața locului, capabile să mobilizeze colectivele de constructori și comitetele de partid din întreprinderi și de șantier în recuperarea rămănelor în urmă.

În acest sens, directorul Sucursalei Prahova a Băncii de Investiții, Nicolae Rusnac, făcea o propunere: „La acordarea stimulentele materiale anuale colectivelor de întreprinderi, dar mai ales cadrelor de conducere, să se țină seama nu numai de îndeplinirea indicatorilor de producție, ci și de realizarea planului de investiții. — Dar, importanța lucrărilor cu valoare mică trebuie să fie reconstituită și de către forurile tutelare ale întreprinderilor: direcții generale, ministere. Aici — cel puțin din anul viitor — să nu mai existe departajarea arbitrară între santerele mici și mari, fiindcă toate consumă banii statului. Trebuie să se înțeleagă foarte bine că lucrările mai reduse ca valoare sînt numeroase, că pe economia națională însumarea multor mici investiții are o importanță globală și marfă vindută și încasată un spor de circa 30 milioane lei.

Concomitent cu această mare unitate și alte întreprinderi din județul Neamț și-au realizat sarcinile de plan pe anul în curs. Specialiștii preconizează că în perioada care a mai rămas până la sfârșitul trimestrului industrial județului Neamț va realiza un spor de producție globală de peste 390 milioane lei, în raport cu anul trecut. De asemenea planul livrării la export va înregistra un excedent cifrat la 50 milioane lei. De semnat, că două treimi din actuala creștere a producției se obține pe seama creșterii productivității muncii.

Pînă la 17 decembrie, colectivele de muncă a 10 întreprinderi din județul Hunedoara au îndeplinit planul anual de producție. Printre acestea se numără și fabrica de blănuși „Vidra” din Orăștie, care a produs și livrat utilajelor comerciale din țară peste prevederile planului la zece însemnate cantități de produse. În același timp întreprinderea a furnizat la export, peste sarcinile stabilite, produse în valoare de 1.100.000 lei și a realizat beneficii suplimentare de peste 1.000.000 lei economii și a realizat beneficii suplimentare de peste 3.000.000 lei.

Colectivul fabricii de ciment „Tezemia” din Brașov a îndeplinit planul anual în înaintea termenului. Conform calculului estimativ, pînă la sfârșitul anului fabrica va da peste plan o producție în valoare de peste 3.000.000 lei.

(Agerpres)

AU INDEPLINIT PLANUL ANUAL

Colectivele a numeroase întreprinderi din întreaga țară au îndeplinit în ultimele zile prevederile planului de stat pe anul în curs.

Un număr de 16 unități industriale și economice din județul Bacău — printre care întreprinderile forestiere, întreprinderile comunale, Uniunea județeană a cooperativelor de consum, stația C.F.R. Bacău, Antrepriușul frigorifer ș.a. — au raportat îndeplinirea planului pe anul în curs înainte de termen. Astfel, la principala indicator — producția-marfă vîndută și încasată, s-a înregistrat o depășire de peste 174 milioane lei. Colectivele acestor întreprinderi au livrat peste sarcinile planificate 6.500 tone benzine, 2.400 tone sodă caustică, 400 tone fenol, 1.600 me che-reștea răsnoasă, mobilă în valoare de 3,7 milioane lei, un însemnat volum de tricotate, țesături, confecții, încălțăminte și alte produse. Industria județeană a obținut beneficii suplimentare în valoare de aproape 80 milioane lei.

Una dintre cele mai importante unități ale industriei chimice, Uzina de fire și fibre sintetice din Săvinești și-a realizat, cu 15 zile mai devreme, planul de producție pe anul în curs. Cu toate că s-a avut în vedere, peste prevederi, a 200 tone fibre melanj și a unor importante cantități de rețon și mase plastice, chimisții din Săvinești au reușit să obțină la producția globală și marfă vindută și încasată un spor de circa 30 milioane lei.

Concomitent cu această mare unitate și alte întreprinderi din județul Neamț și-au realizat sarcinile de plan pe anul în curs. Specialiștii preconizează că în perioada care a mai rămas până la sfârșitul trimestrului industrial județului Neamț va realiza un spor de producție globală de peste 390 milioane lei, în raport cu anul trecut. De asemenea planul livrării la export va înregistra un excedent cifrat la 50 milioane lei. De semnat, că două treimi din actuala creștere a producției se obține pe seama creșterii productivității muncii.

Pînă la 17 decembrie, colectivele de muncă a 10 întreprinderi din județul Hunedoara au îndeplinit planul anual de producție. Printre acestea se numără și fabrica de blănuși „Vidra” din Orăștie, care a produs și livrat utilajelor comerciale din țară peste prevederile planului la zece însemnate cantități de produse. În același timp întreprinderea a furnizat la export, peste sarcinile stabilite, produse în valoare de 1.100.000 lei și a realizat beneficii suplimentare de peste 1.000.000 lei economii și a realizat beneficii suplimentare de peste 3.000.000 lei.

Colectivul fabricii de ciment „Tezemia” din Brașov a îndeplinit planul anual în înaintea termenului. Conform calculului estimativ, pînă la sfârșitul anului fabrica va da peste plan o producție în valoare de peste 3.000.000 lei.

(Agerpres)

Rezolvarea competență, cu operativitate a multiplexilor sarcini pe care le ridică consolidarea economic-organizatorică a cooperativelor agricole presupune, între altele, deplasarea centrului de greutate al activității unimilor cooperatiste spre aceste unități, contactul nemijlocit al lucrătorilor unimilor cu cooperatorii. Pe această cale pot fi depășite operativ deficiențele care se mai semnalează, ajutate prompt consiliile de conducere în rezolvarea multiplexilor probleme pe care le ridică activitatea practică, de zi cu zi, precum și cea de perspectivă. În ce măsură este respectată această corință? Cît de eficient este activitatea de teren a cadrelor din conducerea unimilor și mai ales a instructorilor săi? În ce măsură problemele abordate de acestia răspund cerințelor reale ale unităților respective?

Din constatările făcute la cooperativele agricole din Clinic, Sona și Sîncel, reiese, ca o trăsătură comună, că unul din punctele principale ale activității cadrelor respective este pus pe urmărirea problemelor de ordin financiar-contabil. Concluziile în această privință este răspunsul tovarășilor Viorica Popa, inginer agronom la cooperativa agricolă de producție Sona, la întrebarea: în ce constă sprințul pe care-l primim din partea activiștilor unimilor județene?

„Anul acesta cooperativa noastră a primit destule vizite de acest fel — ni se spunea. Mai ales tov. Veljan, instructorul teritorial al unimii vine destul de des pe la noi. Cît privește sprințul acordat cred că în această privință cele mai multe relații vin de la șeful comunei. El a avut mai multe legături cu cel veniți de la Albia Iulia”.

Trebuie să precizăm un lucru. Cooperativa agricolă de producție din Sona este una dintre cele mai puternice unități agricole din județul Alba. Folosind terminologia consacrată ea nu constituie „un sector greu”. Cel care vine aici nu are „probleme deosebite”. Așa se explică de ce inginerul Popa nu a avut de vizitate făcute la contabilitate.

Dacă pentru cooperatorii din Sona, contactul cu activiștii unimii județene are mai mult un caracter de informare reciprocă asupra mersului diferitelor lucrări, pentru alții, care lucrează în unitățile mai slabe, el îmbracă aspecte mult mai concrete și este absolut necesar.

Cooperativa agricolă Sîncel este o unitate mare, care cuprinde 4 sate: Sîncel, Fînadă, Petriș și Iclod. Măriți sînt și problemele care se ridică aici. Sectorul zootehnic este slab dezvoltat, se resimte foarte serios lipsa unor îngrijitori pentru, permanenți. Campania de toamnă s-a prelungit pînă în decembrie. Activiștii unimii ar avea, deci, serios de lucru. Totuși, inginerul agronom al cooperativei, Petru Rulan, se arată de la început sceptic în privința sprințului pe care l-ar putea primi din partea unimii județene: „Nu ne putem plînge că cei de la unime n-au fost pe la noi — ne relata el. Eficienta acestor deplasări aproape că

nu se observă însă. În definiții nici nu le putem prezenta mai mult. Cum poți să afli situația exactă dintr-o unitate, s-o ajuți efectiv cînd cîteva rapoarte și pînă în 5-6 întrebări?”.

Aceste aprecieri conduc la o concluzie care merită să fie reținută: activiștii unimii vin în unități, stau aici cîteva zile și... pleacă cu delegațiile semnate. „Urmele” pe care le lasă în cooperativă deplasările respective sînt însă des-

nose de mult. Vorba aceea — mai bine mai trîziu decît niciodată! Necazul este că, adeseori, ei se mulțumesc să aducă la cunoștința cooperativelor „constatările” respective, fără a le sugera nici o soluție pentru remedierea lor, fără a pune numărul concret, la redresarea situației.

„În primăvară, în aprilie — ne furniza un exemplu tov. Vasile Bărbuș — am plantat cartofi pe un teren

Funcția instructorului unimii cooperatiste se reduce la revizia contabilă?

tu de șterse. Desigur, nici nu poate pretinde ca simpla prezentă, în campania de toamnă, la Sîncel, a unor activiști ai unimii să facă minuni, să ducă la stringerea rapidă a rumbului de pe câmp, „Munții” se puteau înregistra numai dacă cei care au trecut prin cooperativă și-ar fi dat seama de lipsurile organizatorice care generează asemenea întârzieri ar fi acționat energic, prompt, împreună cu consiliul de conducere și cooperatorii pentru înlăturarea lor. Or, practic el nu prea a făcut acest lucru. Lipsa de prevedere în ce privește depozitarea produselor agricole este caracteristică de vreme îndelungată în această cooperativă. Sigur, este mai ușor să stai pe un scaun în birou și să verifici scriptele contabile. Dar de celelalte probleme cine să se ocupe?

La Clinic, președintele cooperativei agricole de producție, tovarășul Vasile Bărbuș, ne spunea: instructorul teritorial al unimii județene, Petreache Stănuț, vine în unitate. Uneori însă el adună consiliul de conducere sau pe președintele, inginerul agronom, contabilul șef și, eventual, cîteva brigadierii sau la cîteva tovarăși. Ce au făcut pînă acum? Asta aveți de făcut de acum înainte. Trebuie să mobilizăm toți oamenii pentru terminarea la timp a campaniei agricole!”

Și cu asta instructorul consideră că și-a terminat misiunea. Dacă ulterior treaba nu va ieși ca lumea el se va spăla pe mâini. Doar la tras atenția, din capul locului asupra sarcinilor ce le stau în față. Desigur, acest stil de muncă nu are nici o eficiență.

De multe ori instructorii veniți pe teren pentru îndrumare constată lucruri pe care cooperatorii le cu-

bilite, de către unime, cunamțul zilelor de îndrumare și al celor de control.

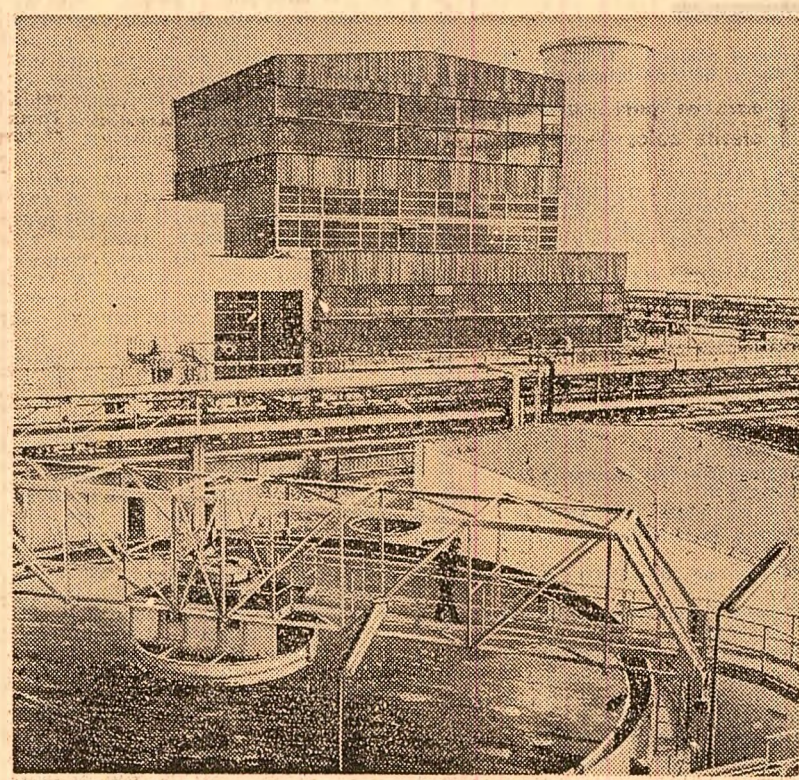
— Nu punem în discuție al călărității este această împărțire. Fapt este însă că în cooperative prezenta lor nu se face simțită decît în problemele financiar-gestiunare. Cum explicați acest lucru?

— Instructorii noștri au activat înainte în munca de control. Pe aceasta o fac cu mai multă competență.

Nu poate fi desigur subapreciată importanța revizorilor contabile, ca puternică pîrgie de întărire a disciplinei financiare, de asigurare a apărării averii obștești. Neîntreținută însă este și de un anumit imobilism din partea unimii județene, care acceptă acest lucru chiar și în situații cu totul deosebite. Asemenea situații au fost în toamna acestui an, cînd condițiile meteorologice impuneau o organizare exemplară a campaniei agricole, deci sprințul efectiv, calificat al activiștilor unimii cooperatiste, ca să nu vorbim de specialiștii direcției agricole. Așa se explică, bunăoară, faptul că în vîrf de campanie unii din instructorii teritoriali în loc să meargă pe teren stăteau în sediu, efectuînd revizii contabile. Apoi, din cauza unei greșite orientări din partea unimii județene instructorii teritoriali au fost mobilizați în cîte o unitate. Ca urmare, unele cooperative au beneficiat de un sprinț efectiv din partea instructorului, iar altele, deși aveau mai multă nevoie, au fost lăuate în seama altor activiști care erau străini de unitatea respectivă.

În concluzie, se poate afirma că munca de teren a multora dintre activiștii unimii județene se rezumă la simpla constatare a faptelor sau la transmiterea indicatorilor sosite de la centru. Activiștii care pleacă pe teren trebuie să ajute efectiv consiliul de conducere al cooperativei în rezolvarea problemelor ce îl preocupă pe oameni. Mișinua lui poate fi socotită îndeplinită cînd acestea au încetat de a mai fi... probleme, cînd cooperativele agricole progresaază continuu.

Stefan DINICA
correspondentul „Scînteii”



COMBINATUL CHIMIC RM. VILCEA — obiectiv esențial al industriei chimice. Instalațiile de înalt nivel tehnic conferă investițiilor o eficiență economică în continuă creștere — (în fotografie: reactorul, instalația de cristalizare a sării, fabrica de oxalocooli, unul din turnurile de răcire)

(Urmare din pag. 1)

a utilajelor care stăteau și evitarea trecerii altor mașini și instalații în inactivitate. Din centralizarea studiilor întreprinse au rezultat nu numai măsurile de care am amintit, dar și unele efecte ce se vor obține în viitor: un spor de producție evaluat la 225 milioane lei, din care numai la întreprinderea metalurgică din municipiile Piatra Neamț și Roman, peste 132 milioane lei. Analiza de care aminteam a mai reliefat, însă, că în unele întreprinderi mai persistă anumite neajunsuri în domeniul utilizării raționale a capacităților și suprafețelor de producție. Și aceasta rezultă chiar din evidenta și calculul gradului de utilizare a timpului de funcționare a mijloacelor tehnice. Astfel, se pune accentul pe coeficientul extensiv, îngrijindu-se condițiile optime proiectate de folosire a capacităților de producție, adică indicii intensivi și randamentul orar al mașinilor și utilajelor. Consecința acestui mod de a privi lucrurile se văd din cîteva exemple. La instalația de sinteză a acrilonitrilului de la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești, deși indicele de utilizare extensivă a alts o valoare ridicată, totuși capacitatea proiectată nu a fost realizată cu 4,27 tone zilnic. Un decalaj asemănător s-a constatat și la Fabrica de ciment din Bicaz, la cuptoarele de clinker 1-3, unde productivitatea orară s-a măsurat în cursul ultimilor trei ani, valoarea ei fiind mai mică anu acestua cu 0,5 tone față de cea proiectată. Productivitatea muncii a scăzut și la întreprinderea forestieră Piatra Neamț, la debitarea chereștelor de fag.

Starea de lucruri prezentată nu poate fi considerată satisfăcătoare, mai ales dacă ținem seama că în unele întreprinderi, la utilajele conducerii se constată o creștere lentă, doar de cîteva procente, chiar la indicii de folosire extensivă. Fap-

ta întregii capacități productive. În acest sens, de mare însemnătate este asigurarea cu cadre calificate pentru exploatarea acestor mijloace tehnice, organizîndu-se cursuri de calificare pentru meseriile de strungari, frezori, rectificatori, turnători, care se duce lipsă actualmente în valorii în jur de 63 la sută, ceea ce denotă că ușor poate fi realizată o producție cu cel puțin 30 la sută mai

FOLOSIM LA MAXIMUM RESURSELE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI INDUSTRIALE?

mare. De fapt, rezervele sînt mai mari, întrucît în valoarea coeficientului amintit se cuprinde și durata consumată de producerea... rebuturilor și efectuarea reparațiilor. Se vede clar că, pînă acum, prin studiile de organizare superioară a producției și a muncii — în unele întreprinderi din ramurile metalurgică, chimică și forestieră — nu s-a reușit să se elimine toate relele de creștere a timpului de lucru și nici să crească indicii de folosire a capacităților tehnice în cadrul schimburilor existente, sau prin mărirea coeficientului de schimburi.

Este de cea mai mare importanță ca în aceste întreprinderi organele și organizațiile de partid să îndrume mai eficient și să controleze modul în care comitetele de direcție se pre-ocupă de încălzirea instalațiilor, mașinilor și utilajelor și propun furorilor lor tutelare măsuri în vederea atragerii în circuitul producției

meccanice Roman și Piatra Neamț — dar nu la nivelul cerințelor impuse de producția anuală viitoră sau a pe-rioadelor următoare. Unele ministere, în planurile lor de perspectivă, nu au avut în vedere întodeauna imprimarea unui ritm corespunzător de creștere a producției la nivelul capacităților disponibile și asigurarea cadrelor calificate, care să deservesc cu randament superior acestor mașini, utilaje și instalații. Nici acum nu este tîrziu ca întreprinderile interesate și forurile de rezorți să întreprindă studii și măsuri hotărîte pentru utilizarea completă și cît mai productivă a tuturor capacităților existente — cale importantă de reducere a volumului de investiții. Accentul se cere pus pe ridicarea permanentă a calificării și specializării cadrelor, domenii în care se manifestă rămîneri în urmă, dar și neabătute rezerve de creștere a productivității muncii.

Precizăm mai înainte că, pe ansamblul industriei județului, ponderea utilajelor inactice nu este mult prea mare. Totuși, ea nici nu poate fi ignorată sau minimalizată. La sfârșitul trimestrului I din acest an, valoarea imobilizărilor de mijloace tehnice se ridică la 49,6 milioane lei, constatare într-un număr de 530 de utilaje și agregate inactice.

apel de la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești, folosită doar temporar. Performanțele tehnice reduse sau anumite deficiențe de fabricație constituie, de asemenea, principala cauză pentru care mașina de alezaj orizontal de la Uzina de țevi Roman și excavatorul pe șenile tip M.C. de la fabrica de cărămizi „Zorilei Noi” din Piatra Neamț stau inactice de foarte mult timp. Iar schimbările intervenite în tehnologia de fabricație și procesele de modernizare au determinat neutilizarea unui volum de utilaje de circa 600.000 lei numai la secția rețon II a Uzinei de fibre și fire sintetice Săvinești. Mai amintim că formarea așa-numitului „șoc de rezervă” pentru înlocuirea în caz de avarii și pentru producția de viitor, practică de unele unități economice, a dus la majorarea volumului fondurilor fixe inactice cu peste 17 milioane lei de la Uzina de țevi Roman și cu 3045.000 lei la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești.

Uneori, pentru a scăpa de aceste imobilizări, întreprinderile — evitînd controlul organelor și organizațiilor de partid — au recurs și mai mult la utilizarea de utilaje inactice pentru producția de viitor, practică de unele unități economice, a dus la majorarea volumului fondurilor fixe inactice cu peste 17 milioane lei de la Uzina de țevi Roman și cu 3045.000 lei la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești.

Uneori, pentru a scăpa de aceste imobilizări, întreprinderile — evitînd controlul organelor și organizațiilor de partid — au recurs și mai mult la utilizarea de utilaje inactice pentru producția de viitor, practică de unele unități economice, a dus la majorarea volumului fondurilor fixe inactice cu peste 17 milioane lei de la Uzina de țevi Roman și cu 3045.000 lei la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești.

Uneori, pentru a scăpa de aceste imobilizări, întreprinderile — evitînd controlul organelor și organizațiilor de partid — au recurs și mai mult la utilizarea de utilaje inactice pentru producția de viitor, practică de unele unități economice, a dus la majorarea volumului fondurilor fixe inactice cu peste 17 milioane lei de la Uzina de țevi Roman și cu 3045.000 lei la Uzina de fibre și fire sintetice Săvinești.

Produse la export

Întreprinderea din Brăila au livrat anul acesta la export măruri de o valoare de peste 38 milioane prevederile planului anual. Astfel, uzina de utilaj greu „Progresul” a livrat anul acesta 120 rulouri compresoare și 63 excavatoare, iar șantierul naval mai multe complete de navigație fluvială pentru R.A.U. și șleberi de 1700 tone pentru U.R.S.S. De asemenea, combinatul de celuloză și hîrtie și cel de fibre artificiale au livrat pentru export 32.000 tone de celuloză din stuf, 12.000 tone hîrtie, 16.000 tone carton duplex-triplex, 1730 tone celofibră și peste 6.000 tone sulfat de sodiu, iar fabrica de confecții produse în valoare de aproape 100 milioane lei.

Relația intensiv-extensiv în utilizarea capacităților de producție nu mai poate fi tratată fără măsuri bine gândite, care să întărească răspunderea întreprinderilor, a forurilor lor de rezorți și a specialiștilor. În acest sens, acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii oferă un cadru propice intervenției comitetelor de direcție, a factorilor de răspundere și specialiștilor strins legați de lucrurile unde funcționează mașinile și utilajele, pentru creșterea randamentului lor în exploatare. Este acest moment al organelor și organizațiilor de partid, ministerele și cetele de direcție să-și pună cu cea mai mare responsabilitate problema utilizării cît mai complete a capacităților și suprafețelor de producție, fiindcă nimeni nu-și poate permite să subvenționeze cheltuielile din fondurile statului care nu duc beneficii, să mai treacă cu vederea daunele inactivității potențialului tehnic de care dispune economia națională.

Inventarierea stiintifică și publicarea sistematică a patrimoniului bunurilor culturale ale Republicii Socialiste România, o operație de larg interes cultural și național se impune cu tot mai multă stringență. Premisele realizării acestei ample lucrări au fost puse de Nicolae Odobescu, care are contribuția unui înaltătinut în alcătuirea primului repertoriu al monumentelor vechi din Argeș și Vilcea, și N. Iorga, care își publică treptat rezultatele cercetărilor în Buletinul Monumentelor Istorice. Acestea au fost prime etape în vederea constituirii acelor corpuri de documente, cuprinzând materialele mai complete pentru cunoașterea patrimoniului artistic, materiale pe care se înalte viitoare sinteze, viitoarele lucrări științifice în domeniul istoriei artei și arhitecturii.

Există un prețios material documentar strins de cercetătorii Institutului de Istorie și Artei, al Direcției Monumentelor Istorice și diferitelor muzee și instituții de artă, de numeroși specialiști din domeniul artei românești. Se fac eforturi pentru reînfrînarea vechiului Buletin al Monumentelor Istorice care împreună cu o revistă a Monumentelor și constituie factori dinamici de informare, să contribuie la alcătuirea repertoriilor științifice, a cataloagelor tematice pe mari cicluri și pe teme. Se impune tot mai imperios necesitatea trecerii de la repertoriile parțiale, de la cataloagele muzeale la realizarea unui repertoriu științific integral, regiuni al întregului patrimoniu artistic național. Se cere de asemenea alcătuirea unor repertorii care să includă toate obiectele și operele cu valoare muzeistică, monumente mobile sau imobile, mărturiile materiale ale dezvoltării societății noastre, ale înfloririi științei și artei naționale și universale din colecțiile publice sau particulare, intrate sau nu în circuitul muzeistic, înscrise sau nu în evidențele oficiale.

De aceea, este deosebit de prețioasă hotărârea pe care a luat-o Direcția Muzeelor și Monumentelor din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă împreună cu Institutul de Istoria Artei al Academiei, care au inițiat publicarea, la începutul anului 1969, a unui repertoriu al tuturor operelor de pictură și sculptură (secolele XIX-XX) din toate muzeele noastre iar împreună cu Muzeul de Arheologie din Cluj editarea unui inventar al lapidariilor române.

"Publicarea și inventarierea științifică a patrimoniului științific național — ne spune criticul și istoricul de artă Mircea Popescu, director adjunct al Institutului de Istorie și Artei al Academiei — este o operație care a devenit foarte urgentă. Ceea ce s-a făcut valoare până acum în complet. Există încă numeroase monumente de artă nelugurate științific. La baza unei acțiuni științifice de păstrare, restaurare și valorificare a acestor monumente de artă trebuie să stea un catalog cât mai complet, real-

O operă importantă și urgentă:

Catalogul patrimoniului național de artă

alcătuite, adunate și sperăm că un prim corpus cuprinzând material documentar putea să apară pe la începutul anului 1969. Cred că ar trebui întreprinsă de asemenea, cu sprijinul C.S.C.A. și al consilierilor populari, o acțiune de inventariere a operelor de artă aflate în posesia diferitelor instituții, pentru a căror decorație au fost realizate o serie de lucrări ale clasicilor picturii noastre, ca și ale artiștilor contemporani și mai ales în privința documentării artistice care a fost insuficientă sau care a fost realizată în condiții deosebit de precare și care nu au putut fi cuprinse toate monumentele; de exemplu, o parte a monumentelor de arheologie (cele care nu erau săpate în întregime, sau numai parțial descoperite) nu au fost înregistrate. De asemenea, unora în inventarierea care s-a făcut nu au fost cuprinse obiectele de valoare istorică sau artistică din interlucrul monumentului. Astfel înțeleg, plecând de la inventarele existente, ne propunem să începem o muncă exhaustivă".

Pentru a afla amănunțit asupra etapei în care se află inventarierea monumentelor de artă și arhitecturii ne-am adresat Direcției Monumentelor Istorice. Arhitectul Laurențiu Vasilescu, șeful grupei de studii și avizare, ne-a spus: "Inventarierea făcută de Direcția Monumentelor Istorice și a acțiunile relatate în acest articol sunt doar etape preliminare ale unei acțiuni mai ample care presupune o unificarea a formulărilor evidente, legată de modernizarea întregului sistem, de o riguroasă clasificare pe genuri și asamblarea într-un catalog general. În privința inventarierii monumentelor de artă din întreaga țară să menționăm etapele următoare acestei inițiative. Mă refer pe de o parte la recensământul de sector din 1953 pe baza cărui s-a stabilit lista de monumente cuprinzând elementele multe monumente nu au fost înregistrate iar altele au fost înregistrate fără să aibă calitatea artistică corespunzătoare. Și o a doua etapă începută în 1959, când Direcția Monumentelor Istorice a făcut o inventariere a monumentelor pe baza unor chestionare tip. Există și aici un inconvenient, pentru că nu au putut fi cuprinse toate monumentele; de exemplu, o parte a monumentelor de arheologie (cele care nu erau săpate în întregime, sau numai parțial descoperite) nu au fost înregistrate. De asemenea, unora în inventarierea care s-a făcut nu au fost cuprinse obiectele de valoare istorică sau artistică din interlucrul monumentului. Astfel înțeleg, plecând de la inventarele existente, ne propunem să începem o muncă exhaustivă".

Desigur, ar fi de dorit ca fiecare mare zonă etnografică să aibă un muzeu reprezentativ de etnografie și artă populară, muzeu al pavilionilor cît și în aer liber. Se încheiează un fenomen înregistrat de accelerare a ritmului de înflorire a muzeelor sătești. Este o cale, poate cea mai bună, de a salva o parte a patrimoniului mobil al artei populare.

Inventarierea și publicarea patrimoniului artistic național este desigur o acțiune vastă, pentru a cărei realizare trebuie coroborate toate eforturile necesare, în spiritul unității și respectului unanim pentru monumentul istoric și de artă.

Marina PREUTU

Comedie muzicală „SFÎRȘITUL PĂMÎNTULUI”

Cînd am asistat la primul spectacol cu „Sfîrșitul pămîntului” de Victor Eftimiu la Teatrul Bulandra am fost deodată frappat de o anomalie. Prin ce mecanism bizar a fost posibil să treacă aproape o jumătate de secol de la inaugurarea sezonului teatral, fără ca în Capitală să se fi reprezentat măcar un singur spectacol nou cu o piesă românească (într-o timp mai avut loc numai premiera „Mesteșugul lui Manole”) — și acesta, mai ales, într-un moment în care nu lipseau lucrări interesante? Sugerăm, deocamdată, acest fenomen ca subiect de meditație directorilor de teatru și altor foruri interesate.

Dar să ne întoarcem la „Sfîrșitul pămîntului”. O farsă „fără pretenții” cum se spune la adresa avântului și a căderii spiritismului, într-un cadru și cu un limbaj specific autohton. E o lucrare de început, prevestind într-un fel caracterul direct și comunicativ care avea să facă popularitatea largă a comedilor lui Eftimiu. În comparație cu alte piese din opera bogată și diversă a autorului — din care se puteau alege altele drame sau comedii reprezentative pentru scrierile sale — ridicăm astăzi de vreme ce simțim aici mai puternic. Oprimă-se asupra „Sfîrșitului pămîntului”, teatrul a fost totuși sensibil la faptul că textul ar rezista cu greu jumătății de veac pe care o numărăm, și a avut ideea de a-l da o tentă mai apropiată gustului actual, transformîndu-l în comedie muzicală.

Melodiile agreabile, armonioase, compuse de Ely Roman, au constituit o premisă favorabilă. În spectacol apar actori cu experiență și degajare scenică (Mimi Enăceanu), cu haz și cu priză la public (Mihai Meruțiu) — deși aici abuzăm de această calitate, suprautilizînd; apare un tânăr atît de înzestrat, cu plasticitate și expresivitate de mîm, ca Florian Pilș; o înfrîmă acțiunii cu vicietatea și varietatea de resurse a Elenei Ca-

ragiu, capabilă să treacă firesc de la refrenul liric la dansul exuberant, înzestrîndu-și personajul cu fiorul discret al ingenuității și totodată cu strălucirea temperamentală a „stelei” comice; iar partenerul ei, George Silu, cu o înfrînă frumoasă în fața ofițer de cavalerie, a avut îndeeșori o intrare amuzantă.

Disprețurile din sală, pe care muzica și talentul unor actori le-au creat, n-au putut ascunde nici baza firavă de la care s-a plecat, nici lipsa de omogenitate a ansamblului. Mărturisesc că pe un interpret l-am văzut lucind foarte rar sau deloc, și nu mă pot pronunța asupra posibilităților lui în genere, și în special asupra înclinațiilor lui pentru un gen atît de dificil și complex cum este comedia muzicală. Cert este că în spectacolul disonanțelor s-au resimțit adesea. Deși efortul depus a fost evident (poate chiar prea evident), regiunea Zor Anghel-Stanca n-a obținut veros și antrenul pe care le-a realizat în alte cazuri (în mînt, în acest sens, un reușit „Somet pentru o păpușă” la Studiul Casandra). Să fie și din pricina asomnării „concesis” în alcătuirea distribuției? Și care de ce trebuie făcute atît de concesi, pînă și în teatrele cele mai prestigioase — concesii repertoriului, concesii de distribuție, concesii tehnice și artistice — într-un alt subiect de meditație, subiect la care, în trecutul nostru, sînt la mod medităti cam de multisor.

Pe de altă parte, genul abordat ar fi cerut o strălucire plastică pe care decorul, și mai ales costumele lui George Steișescu, n-au avut-o, o fantezie coregrafică mult mai bogată decît aceea adusă de Bolidar Petrov. Cîm avem nevoie de spectacolele vesele, care să implimenteze dorința publicului de a fi epice și imitabile. Cîm le putem face mai bine, dovedesc chiar unii factori potențiali din „Sfîrșitul pămîntului”.

Andrei BALEANU

INSEMNAȚI PE MARINA POPESCU ȘTEFAN AUGUSTIN DOINAȘ

te universului, gravele probleme ale destinului omesc, confanțările noastre cu noi înșine și cu lumea care ne înconjoară.

Dar concepția aceasta a armonizării pe care o putem deduce din poezia lui Doinaș nu se reduce de fel la un optimism superficial și siropos, ca cum presupune o jumătate din poezia sa. Într-o măsură, tragiștii și de contradicții. Am spune chiar dimpotrivă: armonia nu poate fi decît un rezultat al tensiunii. Acolo unde nu există opoziție, nu există armonie, ca numai uniformitatea armonică se clădește pe contradicții dialectice. Doinaș apare conștient de acest adevăr și în consecință nu poate evita zonele mai chinute, mai dureroase ale sufletului omesc, și înțelegem că el nu este un poet care să se lăture de joacă din noi trebuie să lupte „Neconștient, pe timpuri, în iridie, / pe străzi, în codri, în altar, în pat, / și zi și noapte, cîntecuri ucide / Am fost de-a purturi / Ochii înțolbat / se tulbură și neagă / Mîna amîmă / ce-fu complice. Unde-am fost, atunci / O pată grea, de sînge, trece-ntreagă / pe fruntea tuturor, din țări în țară, / Eu am văzut și gestul, și căderea / Am zărit și strigătul / A-po, / cutiful, picurina, mi-a înțeles / Dar l-am văzut, și / și cu adevărat noi.”

Prin efort al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul al lui Doinaș, înfrînă încă din poezia timpurie, este acela de a fi un bun mesteguș. O substanță barocă atît de bogată în detalii nu poate găsi calea comunicării în decursul unei prelucrări. Într-o măsură, poezia ar putea deveni lesne o rostogolire de imagini, de viziuni, de formule. Dar lucrul acesta nu se întâmplă: poetul simte primejdia și își înfrînă efortul

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

„LA RECE” DESPRE CĂLDURA UMANĂ

Prof. dr. docent Vasile PAVELCU

„Eu exist — spune un filosof — în prezența unei priviri”. Afirmația lui Descartes: „gîndesc, deci exist”, J. P. Sartre și substituirea asertivă: „sînt văzut, deci exist”. A există, deci, înseamnă să fii prezent numai pentru sine, ci a fi realitate și pentru alții.

Acastă existență în alții nu este o metaforă, o pură idee și constință că cineva se gîndește la tine; ea ne apare cu o semnificație mult mai aprofundată. Ceea ce ne interesează este: Cum se gîndește altul la mine? Care este ațutudinea lui față de mine? Nu este suficient, deci, să exist în constința altuia; se cere convingerea că existența ta este acceptată, dorită și înțelesă de celălalt. Ceea ce înseamnă că există în constința altuia: se cere convingerea că existența ta este acceptată, dorită și înțelesă de celălalt.

Se știe că nașterea unui copil este și începutul educației acestuia. Se cunoaște importanța afecțiunii materne asupra dezvoltării psihice și fizice a noului născut. Afectiunea maternă este oxigenul psihic al copilului. În contact cu mama, în tîrziu, copilul devine un copil dintr-un cerc vicios din care cu greu te poți elibera.

Se știe că nașterea unui copil este și începutul educației acestuia. Se cunoaște importanța afecțiunii materne asupra dezvoltării psihice și fizice a noului născut. Afectiunea maternă este oxigenul psihic al copilului. În contact cu mama, în tîrziu, copilul devine un copil dintr-un cerc vicios din care cu greu te poți elibera.

Se știe că nașterea unui copil este și începutul educației acestuia. Se cunoaște importanța afecțiunii materne asupra dezvoltării psihice și fizice a noului născut. Afectiunea maternă este oxigenul psihic al copilului. În contact cu mama, în tîrziu, copilul devine un copil dintr-un cerc vicios din care cu greu te poți elibera.

Se știe că nașterea unui copil este și începutul educației acestuia. Se cunoaște importanța afecțiunii materne asupra dezvoltării psihice și fizice a noului născut. Afectiunea maternă este oxigenul psihic al copilului. În contact cu mama, în tîrziu, copilul devine un copil dintr-un cerc vicios din care cu greu te poți elibera.

Se știe că nașterea unui copil este și începutul educației acestuia. Se cunoaște importanța afecțiunii materne asupra dezvoltării psihice și fizice a noului născut. Afectiunea maternă este oxigenul psihic al copilului. În contact cu mama, în tîrziu, copilul devine un copil dintr-un cerc vicios din care cu greu te poți elibera.

Cine nu știe cit de important este, în munca școlară, catalogul? Instrucțiunile inese, tipărite cîțet pe coperta tuturor catalogelor din țară, împiedică școala să aibă un document de stat. De completarea lui răspunde dirigintele (învățătorul) clasei... Toate notările se fac cîțet, corect și numai cu cerneală. Este interzisă folosirea tocului cu pastă sau a creionului.

Parcurgem, împreună cu directorul liceului din Bechet, Damaschin Tăranu, câteva cataloage. Pretutindeni stersături vizibile. Iată o notă de 5 (la elevul Dumitru Viaduc) devenită, probabil peste noapte (sub conștientul prof. Alex. Tănase) o notă de 8. Ce „miracol” se se fi consumat în intervalul dintre cele două note supra-puse, ce salt autentic să fi înregistrat bagajul de cunoștințe al elevului citat și al altora aflați în aceeași situație cu el? Și de ce atunci „returarea” unei note puse definitiv, în loc de punerea altei note, pe merit?

Tovarăș director, știți că unii profesori din țară, obișnuiesc să procedeze astfel?

— Le-am atras atenția de o mie de ori — ridică din umeri, dezarmat, interlocutorul nostru.

— Acuratețea catalogelor — iar în ultimă instanță această acuratețe reflectă maxime obiectivitate și seriozitate a cadrului didactic care a pus nota — tîne de dv., cade în răspunderea directorului școlii. Presupunem că, realitate, v-ați luptat cu obiceiul ăsta condamnabil, ce măsuri ați luat, pe parcursul a doi ani școlari, în vederea înlăturării lui?

Tov. Damaschin Tăranu ne explică...

erup, scoțind la iveală nu numai adevărul gol-gol, ci mai mult decît atât, și zgura care s-a tot adunat în arderea închisă, surdă, a conflictelor indolente ori cum se orice preț. — O dovedesc și alte fapte: Zaharia Glăvan (tatăl unei eleve) păstrează încă din vară o chitanță, pe care din cînd în cînd o scoate din buzunar și-o privește nedumerit: suma înscrisă negru pe alb e de 7500 lei, însă el a plătit 180 lei pentru plecare fetei în tabără. De ce i s-a eliberat, de către școală, o chitanță de o valoare mai mică? Au intrat banii în buzunarul cui? Al școlii? A-tuncii de ce era nevoie de o asemenea chitanță „inexactă”? Cerțim documentele și ne ciocnim, din nou, de încălcarea normelor legale privind ațit distribuția biletelor de „medie” de 180 lei pentru toți părinții, indiferent de venitul lor. Astfel iarăși n-a mai fost nimeni supărat: că unul plătește mai mult, altul mai puțin. În schimb, cei care au plătit mai mult — iar în chitanță apare mai puțin — nu dăduseră nici un cent și nu au primit, cu suspiciune justificată, de cel care au manipulat biletele și fondurile respective.

ca pe un bumerang — consecințele propriului său mod de acțiune... Sotii Victoria și Octavian Stănescu, amindoi profesori la liceul din Băchet, se 3 „luptă” de-o bucată de vreme, cu directorul Damaschin Tăranu. O seamă dintre sesizările lor adresate forurilor superioare — făcute separat — sînt pe deplin întemeiate. Dar, cercetînd cu minuțiozitate ultima sesizare a prof. Victoria Stănescu, am constatat că o serie întreagă de afirmații sînt inexacte. Ușurina cu care au fost ele așternute pe hîrtie și semnate, reprezintă un argument — în plus în favoarea părerii noastre că o atmosferă împăciuitoare, în care problemele de muncă nu sînt analizate deschis, în colectiv, cu principialitate, se asemănă unui bulgăre de zăpadă lăsat să cadă pe o pană înzăpezită: pînă jos, neoprit la timp, micul bulgăre va fi în stare să îngroape și un om. Căci nu-i puțin lucru să afirmi categoric despre propriul tău director de școală: „s-a premiat (dînsul și sotia) de 3 ori, iar pe loc. Victoria Stănescu — niciodată”, cînd adevărul este altul: pe sine, directorul Tăranu nu s-a premiat niciodată, deoarece propunerile pentru premiarea sa la faza de „a făcut inspectoratul școlar județean” sînta șta, în decembrie al doi ani școlari, a fost premiata de două ori, fiind învîțătoare; în loc de „niciodată”, tovarășa V. Stănescu a fost premiată o dată, iar sotul ei — ca să fim echitabili — de două ori la aceeași perioadă. În ceea ce privește afirmația privind că școlii și-a afirmat gravă potrivit căreia „tov. Tăranu induce în eroare forurile superioare, dînd situații eronate în legătură cu școlarizarea”...

Am verificat și afirmația aceasta și ea nu corespunde deloc adevărului — ne îngăduim să-l atragem atenția prof. V. Stănescu.

— L u c r u l ă s t a l-am știut mai puțin exact.

— Dar n-ați precizat că-i știți „mai puțin exact”.

Cît privește celelate sesizări, întemeiate, Inspectorul școlar județean Dolj (locuitor de vagon nr. 28 vom avea propozițiile unei înțîmpinări dramatice, precum și de mult la Galați, care a costat vieți omenești. Să reconstituim.

La un moment dat, tramvaiul condus de Corina Panfil a refuzat să mai răspundă comenzilor precipitate ale manipulantului — consistînd de gravitatea pericolului ce se contura. Tramvaiul a sîrit de pe sine. Socul produs prin derriere a proiectat vagonul departe de linie, răsturnându-l.

Expertiza tehnică, efectuată de o comisie formată din specialiști, conchide că „sistemele de frînare, starea căii de rîm și topografia traseului puteau permite evitarea accidentului în condițiile respectării indicațiilor tehnice și a normelor de exploatare și de circulație”. O concluzie întemeiată pe diverse probe întreprinse cu ocazia și a douăzeci și cîteia concluzia a căpătat valoare juridică, fiind argumentul incontestabil pentru stabilirea culpei penale a manipulantului Corina Panfil. În același timp, o posibilă acoperire „tehnică” pentru cei care s-au ocupat de recrutarea, examinarea și repararea manipulantului. Pentru că, oricum, așa cum au susținut și mulți dintre interlocutorii noștri din Galați, o precizie a răspunderii se impune.

Evenimentul produs nu poate și nu trebuie privit numai prin prisma culpei respective — e de părere locotenent-colonelul Dumitru Pașcușiv, șeful miliției municipale Galați. Așa răspunderea este mult mai întinsă decît pare la prima vedere. Mă gîndesc în primul rînd la cei care s-au ocupat de pregătirea tehnică a vîtmășiei. Ei n-au nici o vină?

Ne deplasăm la Interprimăria de transporturi auto. Stăm de vorbă cu clișia dintre cei care au făcut parte din comisia de examinare a celor ce candidau pentru carnetul de conducere.

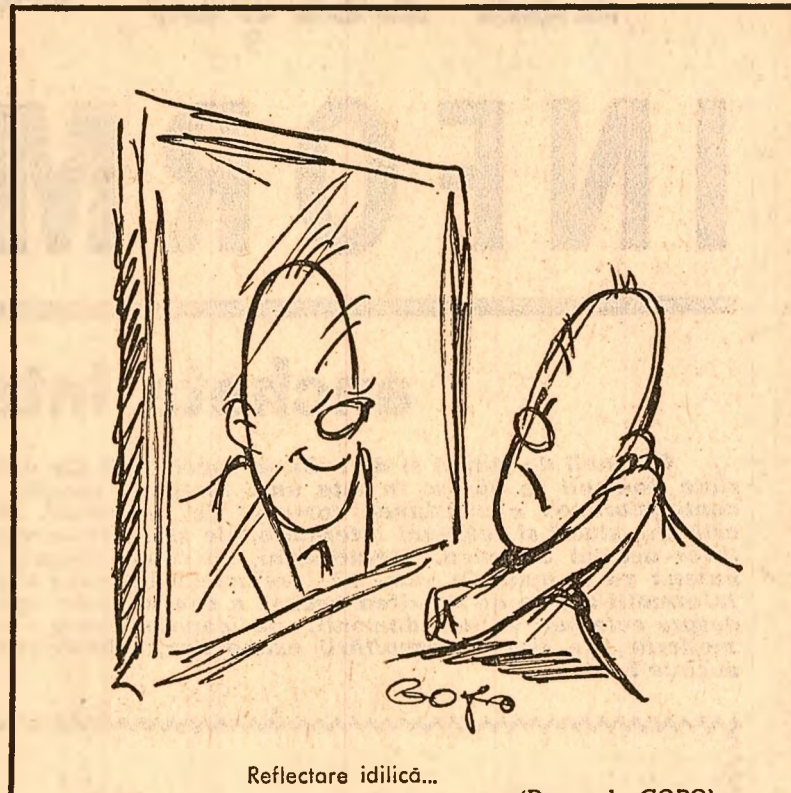
— Cum sînt recrutați, în general, elevii pentru școala de calificare? Și în special cum a fost acceptată Corina Panfil? Ne adresăm tovarășii Zaharia Popșu, șeful serviciului personal de la I.T.O.

— Ca și ceilalți, ea a prezentat o cerere din care rezulta că, deși îndeplinea criteriul de vîrstă nu avea șapte clase elementare — cum prevăd instrucțiunile. Dar, pentru că nu se găseau candidați cu o asemenea pregătire, cererea i-a fost admisă — relatează senin interlocutorul.

Mai departe. Cum s-a comportat la examen manipulantul în devenire?

— Prima dată, Corina Panfil n-a luat examenul la partea mecanică — explică inginerul Eugen Vasiliu, șeful serviciului tehnic de la I.T.O., care a făcut parte din comisia de examinare. N-a cunoscut suficient sistemele de frînare, principiile de transmisie a vagonului și cele ale circuitului electric. După șase zile, candidatul a cerut reexaminarea. Și n-a făcut. De data aceasta, la întrebările precedente a răspuns suficient, iar la întrebarea privind normele de securitate — respectiv aparatele de protecție împotriva descărcărilor electrice — n-a răspuns. Totuși, comisia a admis-o.

Ascultăm consternați relațiile dezinvolte, neașteptate făcute de oameni care se situază apriori în afara de orice implicăție, așteptînd zadarnic să aflăm un dram de nepăsare, un efort de a examina sincer, responsabil — măcar acum! — fenomenul consumat. Nici un cuvînt despre lipsa de exigență și răspundere a comitei, despre superficialitatea crasă a celor înscrîncați cu pregătirea manipulantului. N-a cunoscut, n-a știut să răspundă nu n-a răspuns decât lipsa de înțelegere în domeniul în care i s-a dat startul Corinei Panfil. Și oricît ar părea de incredibil, a doua zi a proaspăt absolventa a cursului de calificare cu durata de



Reflectare idilică... (Desen de GOPO)

„Cel care vrea să nu supere pe nimeni”

de Mihai STOIAN

— Cu vizibilă sinceritate — că lui nu-i place să fie prea autoritar, să trăiască în conflict cu colegii pe care-i în subordine, că s-a orientat întotdeauna după ideea că omul nu trebuie să-și facă dusmani, să reclame și să fie reclamat. Principii salutare, dar în practică ele au dus la un stil de muncă — așa cum vă vedeți și mai departe — deficitar, întemeiat pe ideea: nu supăra pe nimeni și nu vei fi nici tu supărat.

Căci o slăbiciune, manifestată de conducătorul unei instituții, atrage — inevitabil — pe alta. Descoperim, nu fără uimire, că doi elevi din clasa a IV-a, M. Marinică și I. Dinu, amindoi la sfîrșitul anului la cîștia două materii, au fost înscrși în catalogul clasei următoare, a V-a, drept „promovați”. La 15 septembrie a.c., desu au dat examenul de amnare abia la... 28 octombrie. Directorul încearcă să lămurească:

— Invățătoarea lor s-a transferat într-altă comună, fără să le rezolve situația în termen. Credeți-mă c-am trimis eu după ea, să vină la Bechet, am instituit special o comisie...

— Dacă, din cauza prof. Ecaterina Moise, situația celor doi elevi a rămas neîncheiată pînă și după începerea anului școlar următor, nu considerăm că ar fi fost potrivit să sesizăm Inspectoratul școlar județean, pentru că nu mai era în subordinea dv.?

— N-am făcut-o! De ce?

— Tăcere. Tăcere grea, capabilă să spună mai mult decît orice cuvinte. Începem să descriem mai exact felul de-a fi al directorului din Bechet, teama sa — nejustificată — de „conflicte” deschise, rezolvate la lumina zilei, în conformitate cu legile și instrucțiunile. În schimb, nerevolvînd conflictele în mod principial, acestea continuă să monească, acuzățile circulă în surdina, săpă și — după cum se va vedea mai încolo —

(La o jumătate de an după încheierea operațiunilor de difuzare a biletelor, găsîm chitanțierul la secretarul liceului în loc să fie depus pe contabilitate, și — atenție! — neapurtînd, așa cum este absolut obligatoriu din punct de vedere legal, stampila școlii și semnătura contabilului șef).

— Am vrut să le plasăm pe toate, mai ales că ni s-a atras atenția să nu restituim nici unul (gîndindu-ne omite să amintescă însă că li s-a mai atras atenția să reunească definitiv la sistemul „mediilor” de contribuții).

— Dar chestiunea cu chitanțele, cu chitanțierul nevizat?

— La contabilitate nu mă preocup...

— De contabilitate măcar ai controlat?

— Și din nou ni se dezuveală o trăsătură a stilului de muncă al interlocutorului nostru: el ni-l laudă pe secretarul școlii, „om de nădejde”, cît și pe contabilul-șef, „foarte principial”, ocoldînd răspunsul legat de întrebarea precisă ce i-a fost pusă.

— O repetăm.

— E posibil ca directorul liceului din Bechet să-și fi spus că un conducător de instituție nu trebuie să-și dobîndească autoritatea prin rigiditate, prin duritate, prin hotărîri luate și încheiate cu o bătăle de pumn în mînă. Este firesc să vrei să nu supere pe nimeni și vrei să nu fii nedrept în vreo împrejurare, și nu faci sicane și procese de intenție, dar asta nu înseamnă să renunți definitiv la critică, să tolerezi abaterile, în numele unei iluzorii armonie care — o dovedeste cazul analizat — e clădită pe o temelie subterdă, de vreme ce se temelează pe compromisuri, pe toleranțe unor neregulii. „Să trăim în înțelegeră, să n-avem neplăceri, să scăpăm de reclamații, de acuzații reciproce”.

— Și astfel „Omul-care-vrea-să-nu-supere-pe-nimeni” recepționează —

tatea dovedită în conducerea unor activități din școala respectivă”. Decizia de sancționare poartă data de 25 noiembrie 1968; la 9 decembrie a.c., cînd am fost la Bechet, directorul liceului nu stia încă nimic despre sancțiune. Ne întrebăm însă, fiind conștinți că, în efort, decizia a ajuns la Bechet: ce efect realmente pozitiv și ce ajutor reprezintă doar sancționarea scripăică a tov. D. Tăranu? Este ea suficientă pentru ca, în mod miraculos, toate neajunsurile să fie înlăturate cu siguranță, astfel încît disciplina, autoritatea și justetea să fie repute integral în drepturile lor legitime în acest colectiv? N-ar fi fost mai indicat ca Inspectoratul școlar județean Dolj (care, în paranteză fie spus, stia de mult că trebuiriile nu merg perfect la Bechet, că directorul este un „om cuscădece”, înșă cum moale”), să convoace consiliul profesional, în plenui său, și să pună în discuție, deschis și principial, modul în care i se asigură un timp, Damaschin Tăranu autoritatea reală ca și climatul de „încredințare” reciprocă, de încredințare a unor abateri, în numele „colegialității”?

De asemenea, organizația de partid din liceu (secretar: prof. Liviu Holbîrjor) care i-a putut acționa holbîr pentru înlăturarea situației înfîntate mai sus, cu atît mai mult cu cît secretarul de partid este, în același timp, și directorul adjunct al școlii.

O analiză constructivă va fi în măsură să înlătore atmosfera căldură, dizolvată, și să instaurze în școala spiritul exigenței și responsabilității față de activitatea desfășurată de cadrele didactice.

„...Și fată cum, confirmînd paradoxurile vieții, „Omul-care-vrea-să-nu-supere-pe-nimeni” a ajuns să supere pe toată lumea și... de el însuși!

Gică și Marioara și-au dat întîlnire la bufetul „Crocant”, vizavi de... oră înainte de proces. Adică la unșpe urmează să aibă loc înfățișarea, iar ei s-au întîlnit la zece.

Primul care a intrat în local și a cerut două halbe a fost Gică. Însoțit de Geta, o prietenă pe care a cunoscut-o în cursa de persoane 4003, între Crîșina și Buftea. Din moment ce relațiile dintre ei au devenit brusce serioase și din moment ce și ea are intenții cu el, Gică a invitat-o să pe dinaș la parte la divorțul lui de Marioara, ca să cunoască adevărul, și care era adevărul dintre ei și Marioara? După un an de furtive și întelegeră, s-a întîmplat că într-o zi ei au hotărî, civilizată și elegant, să se despărță și să-și caute fiecare rostul unde o putea.

Marioara n-a venit nici ea singură la „Crocant”, ci însoțită de prietenul ei Gelu, pe care îl cunoscuse cu două săptămîni în urmă la piață, în timp ce cumpăra zarzavet pentru supă. Gelu, tînăr, blond, cu ochi albaștri și buletin de București, i-a spus că are intenții serioase și că dorește să în parte neapărat la înfățișarea ei cu fostul soț, pentru ca să-l cunoască cu acest prilej, cîntăruț și felul ei de a fi în familie.

Cei doi soti și-au recomandat reciproc prietenul și respectiv prietena, după care au trecut la discutarea unor probleme tehnice privind înfățișarea de la ora unșprezece.

— Dragă, îi spuse Gică Marioarei, tu știu ce vrei, că eu vreau să mă căsătoresc cu fata asta, pe care o iubesc foarte mult de zece zile, și spune-mi dacă vrei să divorțezi sincer.

— Păi dar, bineînțeles că sigur, Gicăule, răspunde Marioara, altfel nici nu veneam la înfățișare, spunem că nu am bărbat de lăsat și pierdea procesul. Am și eu intenții

cu Gelu și atunci ce rost are să ne punem una alături de-a curmezișul?

Cei doi observatori, adică Gelu și Geta, beau bere în tăcere și ascultă cu adînc respect discuția dintre cei doi soți.

— Dragă Marioara, atunci uite ce trebuie să facem noi repede, că acum vine și dom’

un șervetel de pe masă și începe să puncteze ce-i dătează Marioara.

Gică, adu-ți aminte de seara aia cînd ai venit tu grizat și cu un șnop de crizanteme în brațe, iar eu tî-am zis că iar ai prăfuit salariul, bețiunile și nenorocirile, iar tu mi-ai dat cu crizantemele în cap. În loc

— Auzi, și mai e ceva Gică — zice Marioara care s-a interesat înainte de a veni aici cum e motivele — vezi să nu observe că sîntem în relații, că pierdem înfățișarea.

— Lașă, Marioara, insultă-mă tu cu ceva, zîm-cum îmi ziceai zilnic acasă și le dau eu un spectacol de scandal de ne-avucăzăz pînă-n piață! Uite c-a venit și dom’ avocat. Avocatul se așază, cere o halbă, o soarbo, mai cere una, o soarbo, apoi își desfășe șervietă în care înapă cincisprezece kilograme de hîrtii și dăne omenești în curs de rezolvare.

— Si, motive aveți?

— Avem — răspunde Gică, și-i întinde șervetelul pe care notase cu pixul câteva idei principale.

— Bine, zise avocatul sorbind încă o halbă, să încercăm, dar nimic nu e sigur și nu vă promit.

— Dom’ avocat, intervine și Marioara, care pînă atunci fusese la locul ei, noi am fi tare grăbiți și am dorii să obținem divorțul cît mai repede posibil omenește, fiindcă ne-am atășat și noi fiecare de altă persoană și dorim să ne facem fiecare cîte un cămin liniștit, că de-aia am și venit eu cu logodnicul meu, el cu logodnica lui...

Marioara se uită alături și observă că Gelu, logodnicul și prietenul ei nu mai era, precum și Geta, speranța și viitorul lui Gică.

— Bine, dar erau aici, unde s-au dus? întrebă ea scandalizată. Ospătar!

Ospătarul vine și dă amănunte: cele două persoane au ieșit pe furis și au plecat de brase.

— Dorii condica de reclamații? întrebă el servabil.

— Hai să mergem, spune avocatul adunînd hîrtiile și îndesîndu-le în șervietă, hai-dei că începe înfățișarea. Dacă ai mai avea încă un motiv, aș merge la sigur.

schită de Ion BĂIEȘU

Aranjamentul...

avocat: să aranjăm cu motivele. Că dacă n-avem motive, pierdem procesul! — Ce motive, Gicăule, cu tu ști foarte bine că într-o zi tu-a venit te de te-ai plîcștit de căsătorie și-ai zis să-ți redau libertatea, eu tî-am zis „du-te și cu-a brînzii zece” și dus ai fost!

— Păi asta zic și eu că tocmai fiindcă am plecat fără motiv trebuie să zicem ce motive serioase avem că să divorțăm.

Sotii se înfierbîntă. Gică scoate pixul, la

Dincolo de banca acuzăților

trei luni (cu un asemenea „orizont” tehnic) i s-a dat să conducă tramvaiul!

— Mai departe. Cum au fost supra-veghetați, îndrumați proaspăt absolvenții ai cursului de calificare? Au fost asistați în primele lor curse cu pasageri pentru a li se verifica pregătirea, siguranța cu care acționează?

— Noi am dat indicația să fie însoții cîteva zile de dispeceri sau de vîtmăși cu mai mult vechime dar nu șim dacă s-a respectat — ne spune cu voce egală inginerul Eugen Vasiliu.

— N-am fost însoții nici o zi după absolvirea cursului — afirmă Corina Panfil.

— Acest lucru s-a făcut în timpul școlarizării — încearcă o justificare directorul întreprinderii, Constantin Costică. Corina Panfil avea la bord peste 500 ore de conducere efectuate într-o lună și jumătate de curs, întrucît solicitanta nu înțelegese că-i vorba de același tip de vagon, așa încît — apreciază interlocutorul — efortul solicitat ar fi fost același. Ne intrîmă faptul că fel de fel de dispeceri și vîtmăși au fost înaintea de a veni la Galați și fost îngrîțitoare la creșea de copii a cooperatizei agricole de producție Tegu.

De această doleanță a Corinei Panfile are știre și tovarășul Constantin Costică, directorul I.T.O. Dar nu i-a dat curs, întrucît solicitanta nu înțelegese că-i vorba de același tip de vagon, așa încît — apreciază interlocutorul — efortul solicitat ar fi fost același. Ne intrîmă faptul că fel de fel de dispeceri și vîtmăși au fost înaintea de a veni la Galați și fost îngrîțitoare la creșea de copii a cooperatizei agricole de producție Tegu.

Evident, fapta penală a Corinei Panfile este indiscutabilă și asupra ei rămîne să se pronunțe justiția. În același timp însă împrejurările favorizante în care s-a produs, lipsa de exigență cu care s-a pornit la re-crutarea, pregătirea și examinarea manipulantului, absența asistenței tehnice — atît pe parcursul cît și după accident — nu de despicere a conștința și nu la preluarea schimbului, ci de către miliția: manipulantul Ite Berzovschii conducea în stare de ebrietate!

— Accidentul petrecut de zăvăliușe un adevărat lanț al lipsei de responsabilitate față de procesul de recrutare și pregătire a cadrelor — este de părere Vasile Crîștea, procurorul-șef al procuraturii municipale. Faptul că expertiza încheiată dă asigurări asupra stării tehnice e vagonului nu-ar trebui să înșingășeze conducerea I.T.O., care tînde să se considere acasă din cauză.

Intr-o anumită situație, organele locale trebuie să determine o analiză mai amplă, să stabilească nerăbdări răspunderilor, măsuri care să sporăcristă indolenței și a superficialității. Pentru că nimic nu poate justifica lipsa de răspundere și exigență — mai cu seamă într-un domeniu în care se vehiculează nu numai valori materiale, ci și vieți omenești.

Adela DAVIDESCU

Societatea în fața „EXPLOZIEI INFORMAȚIONALE”

ancheta internațională a „Scinței”

Oamenii de știință și de cultură, specialiștii din cele mai variate domenii se găsesc în fața unui fenomen specific societății contemporane: expansiunea surselor de informații. Numeroase articole, studii și reuniuni internaționale sînt consacrate implicărilor acestui fenomen. Pretutindeni, se caută răspuns la întrebarea: va fi omul în stare să prelucereze întreaga avalanșă de informații legate de sporierea imensă a cunoștințelor existente azi despre cele mai variate domenii, de complexitate instituțiilor moderne, de ritmul dezvoltării economice, tehnico-științifice și sociale?

Informatica și cibernetica, teoria limbajelor și teoria stemeilor, psihologia comunicațiilor și logica matematică, sociologia și educația sînt principalele discipline care participă la studierea și ameliorarea modului de utilizare a surselor informaționale. Intervențiile specialiștilor cărora ne-am adresat prezintă câteva din măsurile luate în vederea micșorării decalajului dintre dinamica dezvoltării informațiilor și capacitatea umană de prelucrare a acestora.

Omenirea nu știe... ceea ce de fapt cunoaște

Prof. dr. Helmuth ARNTZ (R.F.G.)
vicepreședinte al Federației Internaționale de Documentare

Expresia, curentă astăzi, de „criză a informării”, necesită o precizare: nu este vorba de o lipsă de informare, ci de cantitatea enormă de informații care se revarsă asupra noastră din toate părțile, nu numai prin anunțurile de pe panourile de afișaj și ecranul cinematografulor, prin radio și televiziune, ci, înainte de orice, din mlaie de publicații — cărți, periodice, referate științifice, documente insolite ale brevetelor etc., etc. „Criza” se reflectă în insuficiența posibilităților de prelucrare a acestei „materii prime”. Cercetătorul, profesorul, publicistul au nevoie în munca lor nu numai de anumite informații, rezultatul unei activități de documentare realizabile, ci au nevoie de ele gata prelucrate, pentru utilizare, judecate după conținut și puse la dispoziție într-o cantitate corespunzătoare, oferind toate datele esențiale.

Mulți se înșală considerându-se... „bine informați”. În domeniul cancerului, de pildă — iar cercetarea oncologică reprezintă doar o ramură a medicinei — apar anual 22.000 de articole, în 54 de limbi. „Criza” informării are deci două aspecte: pe de o parte, cantitatea enormă de informații, iar pe de altă, dificultatea de a dispune la timp de informația utilă, necesară. În timp ce posibilitățile de furnizare a informațiilor bine orientate se îmbunătățesc doar foarte, foarte încet, materia primă crește cu viteza unei avalanșe.

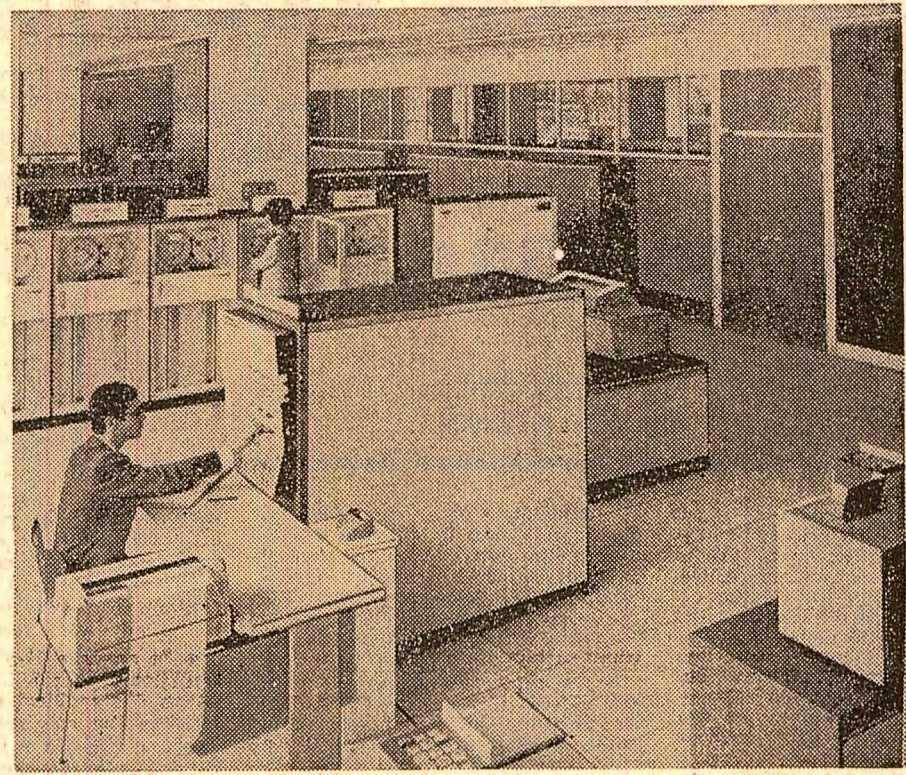
Cauzele „crizei” actuale sînt multiple, prima și principala fiind, desigur, sporierea numărului celor de la care provin informațiile. Înjghețarea considerabilă a frontului de cercetare. Astfel, numărul savanților activi din întreaga lume se dublează la fiecare 35 de ani, adică în decursul unei singure generații. Acest proces a făcut ca legătura personală dintre savanți să devină din ce în ce mai imposibilă. Aici ar trebui, poate, căutată cea de-a doua cauză a „crizei”. În cercetarea modernă, „cuvîntul-cheie” a înlocuit în mare măsură numele autorilor și de multe ori nu se mai știe cam pe unde în lume și cine anume activează într-un anumit domeniu. O a treia cauză a „crizei” rezidă în faptul că dezvoltarea diferitelor ramuri ale cunoașterii a dus la apariția unor limbi care nu mai pot fi înțeles înțeles. Se creează astfel dificultăți în dezvoltarea unor științe fără granițe bine stabilite — cum sînt energia nucleară și cercetarea spațială — care

solicită material informațional din partea celor mai diferite discipline.

Cu aceasta n-am epuizat enumerarea cauzelor „crizei informării”. Nu trebuie trecut cu vederea, desigur nici sporierea numărului de publicații. Apar zilnic cel puțin 500 de articole științifice ceea ce reprezintă cinci volume de mărimea enciclopediilor, la care se adaugă încă circa 1.000 de monografii și 1.000 de brevete, fără a mai vorbi de referatele științifice interne rămase nepublicate. Creșterea numărului de publicații este oglindită și de amploarea pe care au luat-o revistele de referate pe diverse domenii științifice. În 1968 colecția sovietică „Referativnyi Zhurnal” a publicat 800.000 de referate rezumative din domenii multiple, în timp ce „Chemical Abstracts”, în același an, 216.000 — numai din chimie.

O altă cauză a „crizei” tîne de însăși dezvoltarea științei. În toate disciplinele au fost acceptate, ca bază de informare, anumite categorii de date, într-un volum mai ridicat decît pot suporta publicațiile. În Republica Federală a Germaniei, de pildă, se înregistrează anual 7.000.000 de rapoarte medicale. Să ne închipuim ce efecte salutare ar avea ele, dacă am deține un instrument capabil de a furniza un aspect sinoptic asupra experienței medicale, a legăturilor dintre simptome, factori și medicamente. Încercările în acest sens nu au ieșit din faza fatamorgana.

În aceste condiții, dată fiind ignoranța informației utile de către specialiștii, se poate spune că omenirea de fapt nu știe... ce știe. Este foarte probabil ca, în medie, specialistul să cunoască doar 1 la sută din literatura mondială respectivă în original și încă 4 la sută, sub forma rezumatelor, referatelor etc., ignorînd însă restul de 95 la sută. Situația este agravată de faptul că, în ultimii ani, informațiile, în societate ca și în știință, dețin o notorietate pe care nu au avut-o niciodată. Ele nu mai reprezintă doar un rezultat de „natură secundară” al gândirii și al acțiunii; se susține că informațiile au caracterul unei materii prime naționale, că disponibilul în acest domeniu se aseamănă, ca valoare, cu posesia de cărbune, petrol sau minereu de fier. Problema modului în care informațiile pot deveni accesibile, în care poate fi exploataată în cea mai mare măsură informația publicată sau nu, duce la reflexii asemănătoare cu cele legate de deschiderea lucrărilor de valorificare a unor resurse naturale.



Memoria calculatoarelor electronice devine cel mai prețios auxiliar al documentaristului

In curînd „inginerul de informație”

Prof. dr. h. c. Manfred von ARDENNE (R.D.G.)

Ponderea informațiilor științifice a crescut enorm în anii de după primul război mondial. S-a îmbunătățit folosirea lor, dar s-au amplificat și dificultățile legate de creșterea lor cantitativă, de necesitățile prelucrării și de utilizarea lor operativă.

De altfel, atît știința, cît și tehnica informației se află încă la început, metodele respective aflîndu-se într-o permanentă schimbare. Ideea pregătirii de cadre de „ingineri pentru informare” este sprînjită în ultimul timp de către licee și universități, toți dispușeni de un număr încă foarte mic de specialiști. De aceea, consider că este indicat să trecem cu curaj la organizarea începutului.

În anul 1951, în cadrul institutului de cercetări în care lucrez, am folosit informații științifice clasificate și pregătite operativ, necesare studiilor zilnice. Este o muncă ce reclamă spirit de inițiativă, fantezie, silință și răbdare. Din experiență, au rezultat unele cerințe legate de standardizarea semnelor de informare (tabelul cuvintelor caracteristice, normalizate, pentru definirea cuprinsului documentelor); grabirea standardizării modurilor de ordonare a informațiilor (după legăturile logice principale); grabirea standardizării în ce privește pregătirea și prelucrarea informației și a unor complexe de informații, fiind recomandabile o înmagazinare bidimensională (a documentelor de tipar și a copiilor microfiliate); introducerea unor elemente de planificare, insistîndu-se îndeosebi asupra domeniilor de cunoștințe ale viitorului etc.

Se poate prevedea o nouă perioadă de realizări prin efortul comun al milioanelor de savanți, specialiști și ingineri informaționali. Un pas hotărîtor trebuie făcut în cadrul școlilor de toate gradele, prin îndrumarea lor către folosirea fluxurilor de informații în așa fel, încît să nu mai fie necesară o suprînscărcare a memoriei individuale. Prin-o astfel de măsură, perfect aplicabilă în sistemul socialist, se poate trece de la actualele forme de grevare a capacității intelectuale a tinerilor (cu informații redundante — repetate, ne necesare) la un cadru favorabil procesului de gândire creatoare, folosindu-se informația în vederea adevăratei cunoașteri.

Creșterea tinerilor nu poate fi asimilată unui vas ce urmează a fi umplut cu substanța științei. El trebuie să fie înzestrat numai cu principiile rezultate din practica timpului, pentru a putea genera noul.

Memoria științifică rămîne, desigur, necesară în cercetare cît și în creația zilnică, pe care n-o poate înlocui o reclamă. Folosirea rațională a informației este necesară și în presă, radio, televiziune. În economie și în aparatul de stat de asemenea se impune o comprimare a informațiilor și a pregătirii rapoartelor, acestea luînd forma unor sisteme de informare eficiente. Funcționarii superiori nu ar mai trebui să studieze nenumerate rapoarte, ci doar table care să cuprindă, în scheme și legături logice, surse de descifrat vizual, informații importante, selectate și ordonate riguros.

Un auxiliar prodigios în selecția și valorificarea datelor

B. E. IAKOVLEV (U.R.S.S.)
Institutul de informație științifică

Cum sîm regăsim în multitudinea de informații înmagazinate de serviciile de documentare tocmai pe aceea de care este nevoie? Adeseori trebuie sortate mii și mii de fișe bibliografice. Pentru a face față acestei necesități, s-au imaginat sisteme mecanizate de regăsire a informațiilor.

Introducerea mecanizării în serviciul de documentare și un institut central de cercetare științifică presupune, într-o primă etapă a organizării, determinarea

aproximativă a volumului de date și informații ce vor trebui prelucrate și stocate, mai cu seamă a celor legate nemijlocit de profilul institutului (asupra-numele „informații prețioase”). În acest scop, a fost adoptată, pentru calcularea volumului, o „unitate convențională de material informațional” („u.c.m.i.”). O revistă de specialitate, de exemplu, echivalență cu 4 unități, o revistă de referate cu 20 „u.c.m.i.”, etc. Deoarece „termenul mediu de valabilitate informațională a unui material este de circa 10 ani, se estimează că un institut, cu teme de cercetare multiple, dar foarte specializate, poate ajunge la o acumulare de 100.000—250.000 de unități de informații. Pe această bază, trebuie organizat sistemul de introducere și extragere a informațiilor. De fapt, fiecare „u.c.m.i.” se caracterizează printr-un șir de criterii tematice, locale, de durată, de limbă, apartenență ș.a. Un sistem eficient de documentare trebuie să asigure depistarea oricărui material, potrivit oricărui criteriu. Sondajele au arătat că 50 la sută din „informațiile prețioase” necesită în medie 5 criterii tematice, 35 la sută — 8, iar 15 la sută — 20 de criterii. În sistemul vechi de organizare a fondului de documentare, sub formă de cartoteacă cu fișe, erau necesare pentru 250.000 de „u.c.m.i.”, nu mai puțin de 2.075.000 fișe, din care doar 12 la sută conțineau „informația originală”, restul fiind „fișe de trimitere” pentru aceeași informație, dar pe probleme secundare.

A doua fază o constituie analiza cererilor de informație care se pot referi la un titlu, un autor sau la materialul infor-

mativ. Regăsirea informațiilor înmagazinate solicită desigur, multă muncă și fonduri. Calculele au arătat că circa 20 la sută din aceste cheltuieli sînt productive, fiind influențate adeseori de factori subiectivi cu privire la valoarea informativă a materialului, a purtătorului principal de informație. A apărut astfel problema alegerii de utilaj corespunzător pentru efectuarea cît mai exactă și obiectivă a extragerii datelor. În cazul institutului nostru, s-a oscilat între folosirea mașinilor electronice de calcul analitice (cu cartele perforate) sau a calculatoarelor electronice (cu cartele perforate și bandă magnetică). Analiza comparativă a dovedit superioritatea acestuia din urmă. Avantajul constă în faptul că „masivul de fișe” este parcurs de către mașină și singură dată, indiferent de numărul criteriilor. Importanță este și economia de timp. Astfel, timpul necesar pentru satisfacerea a 20 de cereri cu 4—5 criterii, însumează la operația manuală 1722 ore/om; 140 ore la mașina de calcul analitic, și doar 21 de ore la mașina care folosește atît cartele perforate, cît și bandă magnetică. Desigur, aceasta din urmă costă mai mult dar amortizarea ei este asigurată prin folosirea în multe alte operații precum și în prelucrarea unui volum mereu crescînd de date informative.

Analize comparative efectuate au condus la concluzia oportunității introducerii automatizării în operațiile de documentare la un institut central de cercetare științifică. Întrucît ea asigură o exploatare rațională a informațiilor acumulate și, deci, o eficiență economică ridicată,

Cercetarea sociologică anchetează consumul

Venceslava MORAVCOVA
(R. S. Cehoslovacă)

Centrul de informare tehnico-științifică și economică — Praga

Există astăzi foarte mulți consumatori de informație tehnico-științifică și economică, fiecare dintre ei prezentînd necesități diverse și modificabile în timp. Aceste necesități pot fi cuprinse în trei mari categorii: activitatea profesională, studiul legat de ridicarea nivelului de calificare și diferitele interese personale (destindere, petrecerea timpului liber).

Studierea consumului de informație, în funcție de sistemul care o furnizează, permite verificarea condițiilor organizatorice și metodice (sisteme de descriere, organizarea solicitărilor și comenzilor) și a eficienței mecanismelor de informare. Prin studii multidisciplinare, mai ales sociologice, urmărîm să determinăm raporturile dintre necesități și sistemele de informare, în vederea elaborării unor sisteme cît mai adecvate. În Cehoslovacia, s-a inițiat o cercetare sociologică, îmbrățișînd o perioadă de 4 ani, cu privire la „metodele de determinare a necesităților în domeniul informației” și „serviciile de informare”, cercetare inclusă într-un studiu mai larg asupra „sistemului de informare tehnico-științifică și economică”.

În cadrul studiului sociologic, beneficiarul informației este considerat drept membru al unui grup social-profesional, ceea ce permite și o tipizare relativă a trăsăturilor caracteristice, tinîndu-se seama și de anumite calități individuale. Trebuie avute în vedere, desigur, și nevoile de informare care decurg la un moment dat din interesele unui întreg complex social, economic sau științific și care nu coincid totdeauna cu necesitățile unor părți sau grupuri. De aceea, poate fi socotit drept consumator de informație atît individual cît și un grup profesional sau un anumit organism.

Cunoscînd pe consumatorul de informație și structura intereselor sale, putem

preciza și metoda convenită, pentru a-l determina necesitățile. Pot fi studiate, în acest scop: sursele de informație și numărul lor; măsurile ce se impun în selecția și limitarea difuzării informației; cantitatea optimă de informații pentru diverse categorii de beneficiari și eliminarea surplusului de informații secundare; corelațiile dintre gradul de instruire al beneficiarului și necesitatea de informație; factorii sociali și psihologici care influențează contactele dintre consumatori și sursele de informație dintr-un cadru anumit (institut de cercetare, uzină etc.).

În ce privește beneficiarii, cercetarea sociologică se referă în special la cei a căror activitate are un caracter creator sau de conducere și organizare. La un nivel mai ridicat al cercetării, se investighează relațiile dintre grupurile de beneficiari și sistemele de informare pe ramuri, instituții, regiune, precum și organizarea și structura acestora. Pentru a-și atinge scopul, asemenea anchete se desfășoară prin contracte cu societățile și însoțite științifice interesate. Se folosesc metode stricte de planificare, iar sub aspect sociologic, studiul se întreprinde la fața locului, combinat cu sondaje și anchete statistice. Nu trebuie pierdute din vedere și relațiile subiective dintre consumator și sistemele de informare. Se studiază, de asemenea, modalitățile în care beneficiarul își organizează fondul documentar-informațional, în raport cu profilul său și cu gradul de dispersare în reviste și publicații a datelor și cunoștințelor de specialitate. Ne interesează, deopotrivă, caracterul surselor de informații și gradul de satisfacere a necesităților de informare, gradul de instruire și de folosire rațională a sistemelor și surselor de informare.

Spre catalogul mondial al publicațiilor științifice

L. Quincy MUMFORD (S.U.A.)
director al Bibliotecii Congresului

Personalul tehnic al bibliotecilor este dificil de recrutat și supus unor permanente fluctuații. În ultimii ani, s-a constatat că, avînd cunoștințe inevitabil limitate în domeniul limbilor străine, nu poate asigura o rapidă clasificare și catalogare a publicațiilor care sînt în numărul crescînd și în limbi diferite. Pe de altă parte, se cerea găsirea unei posibilități de coordonare a eforturilor solicitate de aceste operații, efectuate în mai multe instituții, încît să se evite paralelismele, uneori destul de costisitoare. Biblioteca Congresului a organizat furnizarea regulată a unor fișe tipărite, pentru o bună parte din lucrările primite de celelalte biblioteci, desti cu înțiere încă. În 1965, în urma consultării cu diverse asociații profesionale ale bibliotecarilor, cooperarea în catalogare a căpătat caracter de lege. S-au primit subvenții importante, pentru achiziționarea, în măsura posibilului, a tuturor documentelor și publicațiilor care apar în oricare țară și care ar putea prezenta interes pentru oamenii de știință; ca urmare se pot furniza informații catalografice asupra acestor publicații, scurt timp după achiziționare, difuzîndu-se și informații bibliografice pe fișe tipărite sau prin alte mijloace.

În vederea organizării catalogării centralizate, Biblioteca Congresului a procedat la completarea colecțiilor ei, prin schimburi internaționale. De asemenea, un sondaj a arătat că pot fi utilizate referințele bibliografice naționale din 18 țări, ceea ce acoperă în bună parte necesitățile cercetătorilor americani.

Pentru a accelera viteza de înregistrare a publicațiilor, am obținut — în urma unui acord cu Franta, Anglia, R.F.G. și Norvegia — posibilitatea de a înregistra, în catalogul nostru centralizat, semnalațiile care figurează atît în bibliografiile naționale curente, cît și în bibliografiile specializate ale acelor țări. Participanții la acord au relevat că adoptarea și aplicarea principiului „catalogării prin cooperare” permite uniformizarea pe plan internațional a descrierilor publicațiilor. S-a constatat că, prin transmiterea referințelor bibliografice, înainte de publicarea lucrărilor în țara de origine, se accelerează atît comenzile cît și catalogarea, se ușurează depistarea informațiilor bibliografice suplimentare în țările respective, ca și în străinătate, reducîndu-se, în același timp, costul catalogării în bibliotecile lumii și sporindu-se volumul vânzării publicațiilor.

Prima încercare de cooperare s-a făcut în 1966, cu British National Bibliography, ceea ce a permis Bibliotecii Congresului să primească exemplare ale trairului preliminar al semnalațiilor bibliografice. Pe baza lor, s-a elaborat fișe tipărite ce au fost distribuite tuturor bibliotecilor abonate, stimîndu-se comenziile. Această experiență-pilot justifică extinderea legăturilor de acest gen cu diferite țări, creîndu-se birouri speciale de informare. S-a examinat posibilitatea cuprinderii în sistemul de „catalogare prin cooperare” a numeroase state din Europa, Africa și America Latină. Rezultatele operațiilor de „catalogare prin cooperare” sînt consemnate nu numai în fișele catalogului de la Biblioteca ei, parțial, și pe bandă magnetică. Urmează să fie tipărit și „National Union Catalog”, care va deveni, cu timpul, un repertoriu al tuturor publicațiilor originale ale oamenilor de știință din orice țară. Se înțelege că un asemenea catalog va fi extrem de util bibliotecarilor, cît și specialiștilor din întreaga lume.

Pagină realizată de Teodor CAZACU și George BARSU

Avantajele sistemului unitar de informație

Paul CARAVIA
Institutul de arhitectură „Ion Mincu”-București

Societatea contemporană se află astăzi în posesia unui imens tezaur: „informațiile” despre cunoștințele multiple acumulate în decursul istoriei, ca urmare a dezvoltării procesului de cunoaștere și dezvoltare. Ele reprezintă un potențial intelectual care se cere valorificat rațional, ca și celelalte resurse, inclusiv cele naturale, de care dispune omenirea. Resursele informative dețin astăzi un loc bine determinat în sistemul nostru social, datorită calității lor de a se reproduce necontenit — în epoca noastră, chiar după o curbă exponențială — condiționînd în întreg ansamblul de acțiune umane: productive, creatoare, educative etc.

Informația este o condiție principală în autogenia conștințelor; se poate afirma că ea a cucerit, odată cu știința, statutul de forță productivă. În consecință, valorificarea resurselor informative a devenit o componentă a dezvoltării societății.

Procesul de valorificare pretinde, în primul rînd, organizarea judicioasă și eficientă a surselor informative existente, în vederea folosirii lor de către fiecare solicitant în parte, sau de olecții, prin transferul dirijat al cunoștințelor și al documentelor; în al doilea rînd, planificare și prospectare.

Crearea unui sistem național de informare științifică se realizează prin creșterea calității superioară de valorificare a resurselor informative, — mai cu seamă în societatea socialistă în care procesele de producție sînt reglementate pe baza unei politici științifice, unitare și în care principalele interese sociale sînt convergente înființarea și consolidarea unui sistem național se impune, îndeosebi, din două considerente: coordonarea la scară socială a eforturilor de elaborare, acumulare, prelucrare și transfer a informațiilor-cunoștințe; asigurarea, prin

existența și disponibilitatea acestora, a autogeniei în creație și producție, a resurselor proprii de inteligență, cultură și acțiune.

În țara noastră au apărut și se dezvoltă rețele tot mai complexe de documentare tehnico-științifică și economică instituționalizate (centre, ofiții și servicii de informare, biblioteci și publicații specializate), aparținînd diverselor departamente productive, institutelor de cercetare, de învățămînt, educație, cultură. Odată instituit cadrul de activitate, se conturează, sub imperiul nevoilor de informare continuă și diversificată, decideratul, trecerea de la studiul de rețea la cel de sistem al resurselor informative și al exploatarii lor coordonate. Acest pas marchează evoluția de la o organizare preponderent locală și departamentală, grevată de inerențe paralizante în domeniul achizițiilor, al catalogării și indexării, la studiul de coordonare a eforturilor într-un sistem național, unitar, fundamentat științific și riguros planificat. Înființarea Consiliului Național al Cercetărilor Științifice constituie o premiză importantă în această direcție.

Existența sistemului național presupune însă adoptarea unei concepții științifice în organizarea și planificarea activității informaționale, odată cu stimularea cercetărilor în știința informației, ca și a studiilor multidisciplinare. Succesul depinde de învățămînt, educație, cultură, în care să fie cuprinse deopotrivă rețelele de biblioteci și cele de documentare. Sub acest aspect, se impune stabilirea unor căi optime pentru dozarea și armonizarea proceselor de centralizare și descențralizare, legate de activitățile principale de informare tehnico-științifică. Asigurarea cadrului material pretinde

LUCRARILE COMISILOR PERMANENTE ALE MARII ADUNARI NAZIONALE

La Palatul Marii Adunari Nationale continui sa se desfasoare lucrarile comisiilor permanente in legatura cu proiectele de lege...

nificarii si ai Ministerului Finantelor. In cadrul unei sedinte comune, sub prezidinta tovarasului Aurel Vijoli...

Cronica zilei

Delegatia Comitetului Oricesec de partid si a Comitetului Oricesec de Sovietului din Moscova, condusa de V. F. Promislov...

Ambasadorul R. P. Bulgaria la Bucuresti, Gheorghe Bogdanov, a organizat marți o infiinire tovarasesca cu ocazia vizitei unor scriitori bulgari in tara noastra...

PEISAJUL CUTEZANTEI

Barcua, imaginandu-mi formele lui viitoare, fiindca multi din tinerii satului astazi sint petrositi in propria lor cutuzanta...

Recent s-au desfasurat la Paris „Zilele de studii internationale ale gerontologiei”, la care au participat specialisti din numeroase tari...

Marți a parasit Capitala, indreptindu-se spre patrie, delegatia C.C. al P.C.R. din U.R.S.S., condusa de Vladimir Nikolaevici Oriol...

vremea

Tempul probabil pentru zilele de 19, 20 si 21 decembrie. In tara: vreme relativ umeda. Cerul va fi mai mult noros...

PLECAREA UNEI DELEGATII A P.C.R. LA FUNERALIILE LUI JOHAN KOPLINIG

Marți seara a plecat spre Vienna o delegatie a Partidului Comunist Român, formată din tovarășii George Stoica, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., și Nicolae Guina...

de onoare al Partidului Comunist din Austria. La plecare, pe peronul Gării de Nord, delegata a fost condusa de tovarășii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Andrei Ștefan...

O delegatie a C.C. al P.C.R. a plecat la Congresul P.S.I.U.P.

Marți dimineața a plecat în Italia o delegatie a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, formată din tovarășii Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., și Vlad Constantin, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., care va participa la lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Socialist Italian al Uniunii Proletare (P.S.I.U.P.)...

sile Vlad, șefi de secție la C.C. al P.C.R., de activități de partid. In aceeași zi, delegatia Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a sosit la Roma. Pe aeroportul „Leonardo da Vinci” membrii delegației au fost întâmpinați de Alessandro Menichelli, membru al Direcțiunii P.S.I.U.P., precum și de Cornel Burtică, ambasadorul României la Roma.

Întoarcerea de la Budapesta a tovarășului Gheorghe Rădulescu

Marți dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind de la Budapesta, tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care, împreună cu Radu Constantinescu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, au participat la lucrările celui de-a VIII-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică româno-ungară.

La sosit, pe peronul Gării de Nord, erau prezenți tovarășii Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor externe, conducători ai unor instituții centrale economice. A fost de față Sandor Argylean, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Ungariei la București.

ȘTIRI SPORTIVE

Crosul internațional de la Ermobodegem (Belgia), desfășurat într-un decor hibernal la o temperatură de zero grade, a fost câștigat de belgianul Gaston Roelants. Invingătorul a parcurs cei 7000 m al traseului în timpul de 23'54"/4'10. Locul secund a fost ocupat de compatriotul său Polleunis...

In runda a 13-a a turneului internațional de șah „Aeropole” de la Atena, Victor Ciociltea a remizat în 19 mutări cu Iugoslavul Damjanovic. In partida centrală a rundei, Kavalek a remizat după numai 17 mutări cu Poluanov...

TELEGRAME EXTERNE

Vizita în U. R. S. S. a unei delegații a Consiliului național al femeilor din România

MOSCOVA 17. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: La invitația Comitetului femeilor sovietice, o delegatie a Consiliului național al femeilor din Republica Socialistă România, condusa de Ioana Boga, vicepreședintă a Consiliului, a fost o vizită în U.R.S.S.

Manifestări prilejuite de aniversarea P.C. din Polonia

VARSOVIA 17 (Agerpres). — In întreaga Polonia au loc manifestări consacrate celei de-a 50-a aniversări de la crearea Partidului Comunist din Polonia și aniversării a 20 de ani de la unificarea mișcării muncitorești poloneze.

DIN TARILE SOCIALISTE

Se recoltează trestia de zahăr

(Corespondență de la V. Stamate). Oamenii muncii din Cuba se află angrenați în aceste zile în vastul efort pe care îl reclamă campania de recoltare a trestiei de zahăr...

anul acesta ea a luat un start puternic, cuprinzând chiar din primele zile trei din cele șase provincii ale țării: Havana, Oriente și Camaguey.

Preocupări privind automatizarea industrială

(Corespondență de la Eugen Ionescu). — In ultimele zile, la Praga s-a desfășurat o conferință națională cu tema „Perspective și premisele automatizării în diverse ramuri ale industriei cehoslovace”.

realizat la combinatul metalurgic „Klement Gotwald” din Ostrava. In general se acordă o atenție deosebită cercetărilor fundamentale și aplicațiilor orientate spre realizarea în următorii șapte ani a unor sisteme de conducere model în diferite ramuri ale industriei.

Un nou combinat alimentar

Prima etapă a combinatului de prelucrare a cărnii, care a intrat în funcțiune la Ulan Bator, face parte din acțiunea de dezvoltare a industriei ușoare și alimentare prevăzută de cel de-al patrulea plan cincinal al R. P. Mongolei.

101, 125 000 vite corne mări, 30 000 de porci. In cele 14 secții mecanizate — și parțial automatizate — se produc conserve de carne, grăsimi comestibile și industriale și alte produse.

Construcții în orașele de provincie

In orașul Miskolc din R. P. Ungară a intrat recent în producție, cu întreaga sa capacitate, o nouă fabrică de case. Combinatul va produce anual panouri prefabricate din beton pentru 4 200 de apartamente.

feră la zi, cea mai mare de acest fel din țară. Lucrările de decopertare au fost terminate. In prezent se experimentează excavatoarele și alte aparate pentru extracția cărbunelui.

Unul din numeroasele ghiduri practice cuprinse în Almanahul „Scinteia” 1969. Peste câteva zile, la chioșcuri. VRETI SA OBTINETI PERMIS DE SOFER? CARE SINT INTREBĂRILE LA CARE SE POTICNEȘC CEL MAI DES CEI CARE DAU EXAMEN PENTRU PERMIS DE SOFER? 13 întrebări și răspunsuri SELECȚIONATE DIN ÎNCHEȘURILE DE EXAMINARE

(Urmare din pag. 1) Celelalte țări membre sînt puse în situația de a importa cantități apreciabile de asemenea produse, dar preferă să le cumpere din țara lor...

PARIS „Soluția radicală” găsită de Mansholt a fost primită cu multă înțelegere atât în cercurile agricultorilor francezi, cât și pe plan mai larg.

Desfășurarea asupra viticulturii Europene agricole sînt departe de a fi angajate, se consideră la Paris. Ele nu vor începe decît în ianuarie 1969, și se anunță lungi și dificile.

ROMA Primele ecuri în Italia la „planul Mansholt”, recunoscînd necesitatea unor măsuri noi care să urmeze...

După publicarea planului Mansholt „motivele de rezervă și de prudență ale guvernului sînt de ordin politic, socotindu-se că nu este momentul să se provoace agitații țărănești...”

BONN In Germania occidentală, unde în rîndurile țărănimii se exprimă de mult timp serioase îngrîșorări față de politica agrară a C.E.E., planul Mansholt a avut efectul unei bombe...

P. STANESCU

viata internațională

ITALIA ECOU DECLARAȚIEI PROGRAM A NOULUI GUVERN

(Correspondență din Roma de la Nicolae Păulea). Declarația-program prezentată luni seara în Parlamentul Italian de către primul ministru Mariano Rumor se află marți în centrul atenției cercurilor politice. La Palazzo Madama, sediul Senatului, dezbaterile se desfășoară în cadrul precizii și aprecierii conținutului programului guvernării și al analizării metodelor și mijloacelor susceptibile să-i dea viață. În timp ce reprezentanții partidelor coaliției de centru-stînga scot în evidență elementele pozitive ale programului de acțiune propus de premierul Rumor, senatorii aparținând partidelor de opoziție consideră că, în realitate, programul prezintă doar în formă noi aceleași obiective ale guvernului de centru-stînga precedente care, datorită orientării politice și metodelor folosite pentru realizarea acestor obiective, putea depăși stadiul proiectelor sau au fost aduse la îndeplinire doar parțial.

Dezvoltarea economică și socială reprezintă, de fapt, axul central al programului guvernamental, care va constitui — a menționat Rumor — „obiectul preocupării constante a guvernului”. Ce se preconizează în esență? În primul rând, „aplicarea programului economic prin elaborarea celui de al doilea plan cincinal în scopul creșterii de noi locuri de muncă”, eliminarea oricărei risipe și folosirea neproductivă a resurselor, o accentuată și calificată acțiune propulsivă a participanților statului. Se mai preconizează actualizarea unor fonduri pentru „restructurarea industrială” și „reabilitarea forțelor de muncă”, îmbunătățirea pensiilor, creșterea de solidaritate națională, care să atenueze daunele provocate de calamități naturale în agricultură, o îmbunătățire a legislației privind cooperativile, acțiuni pentru ameliorarea dezechilibrului regional și sectorial din economie etc. De asemenea, o „reformă a universității și imediat după aceea a învățământului mediu” constituie o altă problemă a programului guvernamental. În acest sens tind spre „autonomia sistemului de învățământ” și „generalizarea dreptului la studii, împotriva oricărei politici de discriminare”.

Pe plan extern, guvernul pare a se limita la continuarea politicii externe italiene cunoscute, lăsându-se însă deschisă calea spre unele „inițiative”, în conformitate cu interesele Italiei. În acest sens se menționează — pe lângă intensificarea politicii „europene”, adică de realizare a unității economice și politice a Europei occidentale, a menținerii angajamentelor Italiei în cadrul alianței atlantice — că Italia va favoriza intensificarea relațiilor cu țările din Est în domeniul comercial și cultural, se angajează să aducă o „contribuție amplă și responsabilă” la creșterea în lume a unor condiții de pace, pentru a face să înceteze sau să se prevină focare de conflict și de tensiune, să „reună în acțiune procesul de destindere în relațiile internaționale”.

Primele comentarii apărute în presa de marti dimineața urmează în general linia cunoscută a orientării diferitelor cotidiane. Astfel, organul democrat-cristianilor „Il Popolo” scrie că programul guvernamental reprezintă „un plan curajos”, „Avant”, ziarul socialștilor, apreciază că declarațiile lui Rumor reflectă acordul politic și programatic pe baza cărora s-a restabilit coaliția guvernamentală de centru-stînga.

Ediția de marti dimineața a ziarului „Unità” înseamnă declarația făcută de Pietro Ingrao, membru al Direcției P.C.I., și al grupului parlamentar comunist în Camera deputaților, care a spus: discursul lui Rumor se reduce, în esență, la reafirmarea vechii politici de centru-stînga, fără idei noi în domeniul politic și economic și social. Vom lupta cu hotărâre — a spus el — împotriva guvernului, fiind conștienți că astfel răspundem așteptărilor maselor.

Manifestare de prietenie româno-franceză

PARIS 17. Marti după-amiaza la Palatul Luxembourg (sediul Senatului) a avut loc o solemnă organizată de Grupul parlamentar pentru relații de prietenie Franța-România din cadrul Senatului, cu prilejul conferinței „Medalia de onoare a Senatului” ambasadorului extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Paris, Constantin Pitan. În alocuțiunea rostită cu acest prilej, președintele Grupului de prietenie franco-român, Jean Louis Vigier, a evocat activitatea rodnică desfășurată de Grupul de prietenie din Senatul francez în cadrul relațiilor de prietenie dintre Franța și România. „Scopul nostru este și rămâne pacea, a declarat, printre altele, președintele Vigier. Milităm pentru coeziunea pașnică, pentru respectarea dreptului popoarelor de a-și determina în mod liber soarta și viitorul lor”. Multumim pentru medalia oferită, ambasadorul Constantin Pitan a subliniat vechea tradiție de prietenie dintre cele două țări și și-a exprimat convingerea că relațiile de prietenie franco-române, care cunosc în prezent o dezvoltare fructuoasă, se vor intensifica și vor cuprinde noi domenii de cooperare. La solemnitate au participat Alain Pöher, președintele Senatului, precum și alți senatori, deputați membri ai Grupului parlamentar pentru relații de prietenie Franța-România din Adunarea Națională.

LUCRĂRILE SESIUNII O.N.U. REZOLUȚII ÎN PROBLEMELE DEZARMĂRII ADOPTATE ÎN COMITETUL POLITIC

NEW YORK 17 — Trimsul special Agerpres, N. Ionescu, transmis: În Comitetul politic al Adunării Generale a O.N.U. au fost adoptate marți după-amiaza șase cinci proiecte de rezoluție privind problemele dezarmării.

Potriviți primul proiect de rezoluție, Adunarea Generală își însușește declarația Conferinței statelor neposezoare de arme nucleare, în nota de rezoluție adoptată de conferință și solicită secretariatului general înscrierea pe ordinea de zi a următoarei sesiuni a problemei privind modul în care sînt aduse la îndeplinire rezultatele Conferinței statelor nenucleare, inclusiv recomandările privind convocarea la începutul anului 1970 a unei reuniuni a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care să studieze problema dezarmării și a garanțiilor de securitate și extinderea cooperării internaționale în domeniul folosirii pașnice a energiei nucleare, avîndu-se în vedere interesele speciale ale țărilor în curs de dezvoltare. Proiectul de rezoluție a fost elaborat de 12 state și adoptat cu 84 voturi pentru, printre care și România, împotriva a 8 și 6 abțineri.

Intr-o altă rezoluție, Adunarea Generală cere guvernului S.U.A. și U.R.S.S. să înceapă neîntrerupt convingerile bilaterale asupra limitării sistemelor de transportare la țintă a armelor nucleare ofensive strategice și a sistemelor defensive împotriva rachetelor balistice. A mai fost adoptat un proiect de rezoluție privind problema creării de zone denuclearizate.

În sesiunea precedentă a Comitetului politic a fost adoptat, în pofida unei largi împotriviri, proiectul de rezoluție inițiat de S.U.A. prin care se recomandă continuarea activității așa-numitei Comisii a O.N.U. pentru refacerea și reunificarea Coreei. Proiectele de rezoluție prin care s-a cerut desființarea acestei comisii, retragerea trupelor americane și a celorlalte trupe străine care ocupă Coreea de sud sub drapelul O.N.U., încetarea discutiilor la Națiunile Unite a problemelor coreene — nu au intrunit numărul de voturi necesar adoptării lor. Așa cum au subliniat numeroși delegați, rezultatele dezbaterilor pe marginea acestei probleme constituie un nou prejudiciu adus prestigiului Organizației Națiunilor Unite, eforturilor de a pune la baza activității ei respectarea sîrăcii a tuturor principiilor înscrise în Cartă.



Senatorul McCarthy despre pericolul creșterii influenței Pentagonului asupra politicii S. U. A.

NEW YORK 17 (Agerpres). — Senatorul democrat Eugene McCarthy, membru al Comisiei senatoariale pentru problemele interne, a publicat în săptămînalul „The Saturday Review” un articol în care atrage atenția asupra pericolului ce-l reprezintă pentru înțelegerea națiune creșterea influenței Pentagonului asupra politicii externe și interne a Statelor Unite. Autorul subliniază că „Ministerul Apărării al S.U.A. a devenit cea mai puternică forță independentă

VIZITA TOVARĂȘULUI TODOR JIVKOV ÎN U. R. S. S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — La 17 decembrie au sosit la Moscova, într-o vizită de prietenie, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., prim-locuitor al președintelui Consiliului de Miniștri, Stanko Todorov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.B.

La aeroport, oaspeții au fost primiți de Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Alexei Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Konstantin Katusev, secretar al C.C. al P.C.U.S.

R. F. G. — Victoria muncitorilor de la „Correcta”



Cu peste două săptămîni în urmă, muncitorii de la uzinele chimice „Correcta” din Bad Wildungen (Landul Hessen, R. F. a Germaniei) au intrat în grevă în sprijinul cererii ca în noul contract de muncă să se prevadă unele îmbunătățiri pe țărîm economic și social. După cum relatează presa vest-germanică, patronii au respins aceste revendicări, refuzînd chiar să stea de vorbă cu reprezentanții muncitorilor. Mai mult, direcțiunea uzinei care a proclamat un lock-out prin care au fost concediați toți cei circa 1.430 de muncitori (în fotografie: muncitori din uzină citind anunțul de concediere în masă). Dar nici această măsură n-a determinat pe greviști să renunțe la acțiunile lor și greva a continuat. În cele din urmă, conducerea uzinei a fost nevoită să satisfacă cererile muncitorilor și să revină asupra excepțiilor pe toți cei concediați.

Relatînd cele de mai sus săptămînatul vest-german „Die Andere Zeitung” conchide: „Acest succes a fost posibil datorită unității de acțiune și solidarității greviștilor, care nu s-au lăsat intimidați”.

După 20 de ani... ridicarea stării de urgență în Columbia

Președintele Columbiei, Carlos Lleras Restrepo, a emis un decret prin care anunță că se ridică starea de urgență, instituită acum 20 de ani, la 9 aprilie 1948, de generalul Ospina Perez, președintele de atunci al țării. Măsura a fost considerată „un remediu” spre a se pune capăt unui puternic conflict între adepții partidelor conservator și liberal care s-au disputat conducerea țării de peste 100 de ani. Grupuri înarmate, organizate de ambele părți, cunoscute sub numele de „Bandoleros”, s-au înfruntat aducînd țara aproape în pragul unui război civil. Sute de sute, bătănie de simpatie pentru una sau alta din tabere, au fost distruse. Așa s-a născut valul de „violență” care timp de aproape 20 de ani a înecat țara în sînge, provocînd peste 300.000 de victime.

Conflictul a fost aplănat în 1958, cînd între partidele beligerante a intervenit o înțelegere pentru a guvernare alternativă pînă în 1974, cîte patru ani fiecare. Primul președinte, reprezentant al partidului liberal, Lleras

BRAZILIA

DECRET PENTRU PRIVAREA DE DREPTURI POLITICE A UNOR PERSONALITĂȚI UN PREȘEDINTELE SILVA DĂ UN AVERTISMENT OFITERIOR

RIO DE JANEIRO 17 (Agerpres). — Președintele Braziliei, Arthur da Costa e Silva, a rostit la o întrunire cu comandanții militari supremi prima sa cuvîntare după promulgarea „actului instituțional”. El a declarat că această acțiune a fost necesară pentru a se evita restaurarea regimului de dinainte de 1964.

Referindu-se la atribuțiile sale de șef al statului, președintele Silva a avertizat pe ofiterii superiori brazilieni că nu va permite nici o tentativă de diminuare a prerogativelor puterii prezidențiale, cerînd armatei să se supună ordinelor sale date în calitate de comandant suprem „de drept și de fapt”.

Agencia guvernamentală de presă, recent instituită, a difuzat știri potrivit cărora situația este calmă, iar instituțiile și întreprinderile și-au reluat activitatea normală. Comunicatele nu fac însă nici o referire la a-

„Mai riguros decit actul instituțional precedent”



Comentînd criza politică din Brazilia, „Le Monde” arată că și în trecut adepții „liniei dure” au impus o serie de măsuri antidemocratice, concretizate prin cete instituționale precedente, care erau însoțite de o oarecare griji de „salvare a aparențelor”.

Proclamaarea acestor „acte instituționale”, care limitau în mod serios drepturile cetățenilor și ale colectivității, era însoțită — scrie ziarul — de menționarea unei oarecari libertăți a presei. Existența unui parlament în care coexistau o formație guvernamentală, A.R.E.N.A. (Alianța pentru renouarea națională), și un partid de „opozitie” tolerat, M.D.B. (Mișcarea democratică braziliană), dădea iluzia controlului puterii executive de către o putere legislativă de altfel mai mult zgorncoasă decit eficientă.

Noul „act instituțional” impus luni seara de către elementele extremiste de dreapta, trite de valul de proteste mereu crescînd, din partea tuturor păturilor societății, este mai riguros decit precedentele de același fel. Bineînțeles, se direcțiază că

Intransigența unui deputat al opoziției, Moraes Alves, și repetatele critici publicate de ziarul cotidian de „Jornal do Brasil”, „Correio da Manhã” împotriva unei „dictaturi militare lipsite de inteligentă politică” a făcut să izbucnească mișcarea „specialiștilor în subversivism” de la Școala de război din Rio de Janeiro și să atingă punctul culminant. Bilantul regimului, începînd din 1964 și pînă azi, este deficitar în toate domeniile. Industria sînt nemulțumită, Universitatea este bîntuită de revoltă, biserică se îndepărtează din ce în ce mai mult de regim, personalități politice, mai mult numeroase cer revizuirea a situației normale.

RĂȘFOIND PRESA STRĂINĂ

Militarii brazilieni, care dispun practic de toate puterile încă din 1964, nu au reușit pînă acum să-și atingă obiectivele. Este destul de greu de înțeles cum vor reuși să facă să progreseze o națiune de 85.000.000 de locuitori folosind în tot mai mare măsură, ca singur mijloc, forța”.

Acționează sînt realități care demonstrează că este foarte greu să nu se vorbească în prezent de o dictatură militară în Brazilia.

Acă adăugat el nu a reacționat încă la această scrișoare”.

Max Reimann a criticat, de asemenea, faptul că guvernul R. F. a Germaniei nu a luat măsuri pentru arotarea hotărîrii prin care se restituie activitatea Partidului Comunist din Germania. „Atît timp cît rămîne în vigoare Interdicțiunea Partidului Comunist din Germania — se subliniază în scrișoare — acest fapt poate fi folosit de diversele guverne federale și ale landurilor pentru urmărirea nu numai a comunistilor, ci și a tuturor democratilor socialisti și opoziționiști”.

agențiile de presă transmit:

Camera Comunelor a respins luni seara o moțiune de opoziție conservatoare în legătură cu politica militară privind domeniul extinderii forțelor armate britanice ar lăsa țara fără o apărare responsabilă. Ministrul apărării, Denis Healey, a respins argumentarea conservatoare. Impotriva moțiunii de conservator au votat 317 deputați, iar în favoarea ei 238 deputați.

Unități ale Frontului național de eliberare din Yemenul de sud au respins un grup de mercenari din sultanatul Muscat condus de ofiteri britanici, care a încercat să captureze localitatea Almahra, se anunță din Aden. În retragerea lor din

teritoriul invadat, sub focul armelor automate, mercenarii au distrus sonde, au incendiat case și au omorât animalele, provocînd mari pagube materiale. Un avion britanic care a pătuns în aceeași regiune a mitraliat o serie de localități.

La Rangoon, guvernul a naționalizat un număr de 168 de unități industriale și comerciale. Printre obiectivele care au trecut în patrimoniul statului se află întreprinderi textile, precum și marfă magazine.

În ultimele 24 de ore au avut loc noi ciocniri între forțele federale și cele bi-freze, anunță un comunicat difuzat luni la Umuahia. Forțele bi-freze își continuă înaintarea în sectoarele Ikot Ekpenne, Abagana și Azumini. În sectorul Owerri, trupele federale au reușit să respingă un puternic atac lansat de unități de bi-freze. Comunicatul menționează, pe de altă parte, prezența în rîndul trupelor nigeriene a unor consilieri britanici.

Președintele Ayub Khan nu va lua parte la conferința primilor miniștri al țărilor Commonwealthului, programată pentru luna ianuarie la Londra, el urmînd să fie reprezentat de ministrul Afacerilor externe — se arată într-o declarație publicată la Rawalpindi.

Organele securității și unitățile de frontieră ale forțelor armate ale Republicii Cuba au capturat, la 2 decembrie, o bandă de contrarevoluționari care au încercat să debarce pe coasta de nord a provinciei Pinar del Rio. Asupra celor cinci membri ai bandei s-au găsit arme, muniții și alte obiecte necesare activității și spionajului. Ei au declarat că au venit în Cuba pentru a desfășura activități subversive.

Ministerul Afacerilor Externe al Cambodgiei a adresat guvernului Statelor Unite și administrației saigoneze note de protest în legătură cu o serie de acte de provocare comise recent împotriva Cambodgiei. În documente se arată că trupele americane și saigoneze au supus unor bombardamente de artilerie șase provincii cambodgiene, provocînd pierderi materiale și victime în rîndul populației civile.

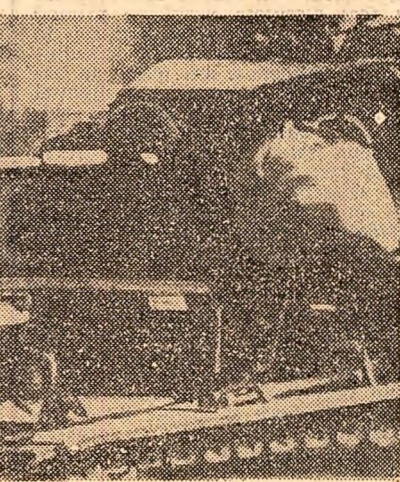
Kiro Gligorov, vicepreședinte al Vesei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, a primit marți pe Jean François Deniau, membru al Comisiei unice a Pieței comune, șef al delegației Comunității Economice Europene pentru tratativele cu Iugoslavia.

O delegație de experți sovietici condusă de Nikolai Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării în U.R.S.S., care va studia activitatea din centrele de cercetare din Cehoslovacia, a plecat marți la Praga. (TASS).

Protocolul referitor la schimbul de mărfuri și plăți pe anul 1969 între R. S. Cehoslovacia și R. F. Albania a fost semnat la 17 decembrie — anunță agenția C.T.K.

În Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial „Cosmos-260”. Orbita satelitului are la apogeu 39.600 km și la perigeu 500 km.

Africa de Sud a lansat marți prima rachetă teleghidată, de la baza de încercări Santa Lucia, din apropiere de Durban. Racheta a evoluat 10 secunde pe o orbită stabilită anterior, după care, conform programului, s-a scufundat în apele lacului Santa Lucia.



Instantaneu de pe străzile orașului Sao Paulo în primele zile după promulgarea „actului instituțional”

IN DRUM SPIRE PARIS

DELEGAȚIA F. N. E. S-A OPRIT LA MOSCOVA

MOSCOVA 17 (Agerpres). — Agenția TASS a transmis marți după-amiaza o știre prin care informează că — în drum spre Conferința de la Paris — delegația oficială a F.N.E. din Vietnamul de Sud, condusă de Tran Bui Kiem, membru al Prezidiului C.C. al F.N.E., președintele Comisiei pentru relații externe a C.C. a avut la 16 decembrie la Moscova, o întrvedere cu Mihail Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S. și cu Boris Ponomarev, secretar al C.C. și P.C.U.S. Participanții la convorbiri și-au exprimat convingerea că poporul vietnamez, cu sprijinul țărilor socialiste, precum și cu sprijinul forțelor progresiste din întreaga lume, va obține victoria finală în lupta pentru eliberarea Vietnamului de sud.

PARIS. — Ambasadorul american Averell Harriman a avut marți o întrvedere cu vicepreședintele regimului saigonez, Nguyen Cao Ky al cărui punct de vedere este considerat ca fiind principală pledică în calea începerii tratativelor.

Senatorul democrat George McGovern a cerut retragerea imediată a jumătate din efectivele forțelor militare ale Statelor Unite aflate în Vietnamul de sud. Senatorul a prezentat al Nguyen Cao Ky, coordonator general al delegației Vietnamului de sud la convorbirile de la Paris, „încearcă să tolpeze negocierile. În timp ce Ky se plimbă prin Paris și stă pe gînduri dacă să accepte sau nu să trîndeze la o masă rotundă, americanii mor pentru a menține la putere regimul său corupt”, a afirmat McGovern.

ENIGMA UNOR HĂRȚI STRĂVECHI

A fost planeta noastră vizitată de mii de ani în urmă de ființe extraterestre? Conștinnd un articol acestor probleme, revista vest-germană „Stern” arată că în prezent în atenția celor ce se pronunță în favoarea ipotezei că Terra ar fi fost cîndva vizitată de ființe de altă planetă se află cîteva hărți descoperite încă acum 250 de ani. Ele ar fi fost aduse în Orient de deputatul de amiralul turc Piri Reis și reprezintă de fapt copii ale unor hărți originale străvechi. Aspectul continentelor părăzite deformat și nimeni nu le-a acordat atenție, pînă cînd cartograful american le-a transcris cu cea mai mare migală pe un glob geografic. Rezultatul a fost surprinzător. Pe aceste hărți este redată cu mare exactitate nu numai lumea veche, ci chiar și Antarctica. Ba mai mult. Pe continentul de gheață sînt consemnate și lanțurile de muniți descoperite abia în secolul XX. Cercetări recente au scos la iveală că Groenlanda se scrișina pe un punct situat deasupra orașului Cairo,

insule se află pe vechia hartă în dreptul Groenlandei. În Marea Mediterană sînt înscrise insule care au existat într-adevăr cu 10.000 de ani în urmă, iar acum se află la 180 m sub nivelul mării. Aparenta deformare a continentelor ar putea rezulta din expansiunea acestor hărți. Și are o explicație riguroasă științifică: exact așa arată mapele-mondului din neolitic și unii sateliți care ar fi luat imaginea de la mare înălțime. Dintr-un punct situat deasupra orașului Cairo,